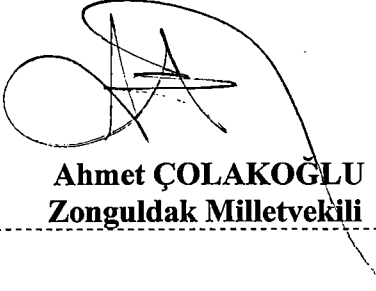

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ
T.B.M.M. Grup Başkanlığı
Tarih : 11.06.2025
Sayı : 95

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.

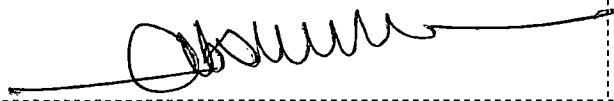
Gereğini arz ederiz.

 Ahmet ÇOLAKOĞLU Zonguldak Milletvekili	 Oğuzhan KAYA Çorum Milletvekili
	 Şahin TİN Denizli Milletvekili

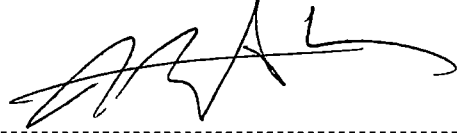
TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Çevre , Tarım, Orman ve Köyşleri
Esas Komisyon	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Tarih: 13-6-2025	Esas No:2/3159

TBMM GENEL EVRAK
13 Haziran 2025
No: 1644338

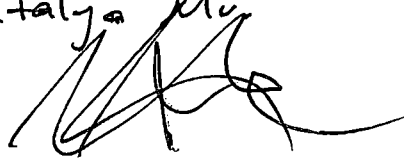
Erhan AKSU
Samsun mu.

NİĞİN ÖK
DENİZLİ MU.

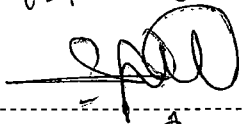
İbrahim Ethem TAŞ
Antalya mu.

VEDA PARİBAŞ
AYDIN MU

Sefer Karlı
İST MU

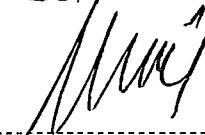
Necmettin ERİCİ
KIRSEHİR

Ömer ÖZMEN
AYDIN MU.

Mustafa ÖZÜZ
BURSA MU.

YILMAZ KONAÇ SİĞİCİ

İSTANBUL MU.

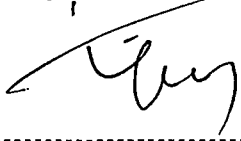
Ruben KİNER
ACRI

Alpçay
Mehmet Çiğdem GÖKÇİ
İSTANBUL MU.

Ahmet KORKMAZ
BURSA MU

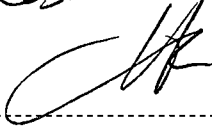
Fahrettin Tuğrul
KAR M.V.

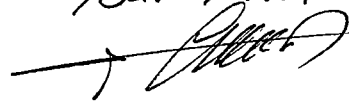
Sunay Karamik
Adana M.V.

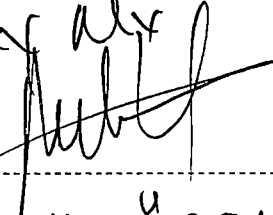
Hürol Celal
Kestane M.V.

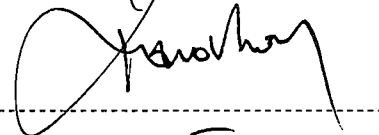
Osman MEŞTET
Bursa M.V.

Abdul Yegildal
Hatay M.V.

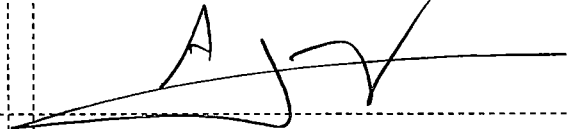
Kemal Karahan
Hatay M.V.

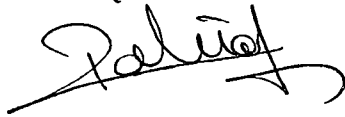
Abdulkadir ÖZEL
Hatay M.V.

AHMET FERSACI YÜCE
İSTANBUL M.V.

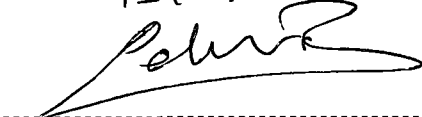

Rabia İlhan
İST M.V.

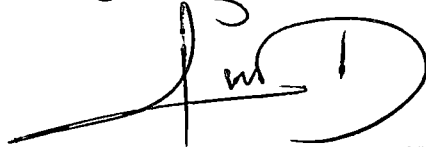

BÜSRA PAKER

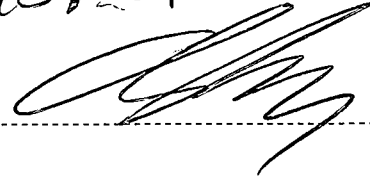
İST M.V.

Mahmut Ridvan NAZIRLI
Elaazığ M.V.

Osman Zengin
İzmir M.V.

Yüksel Coşkunçelik
Bolu m.v.

~~Adem Galkin~~

İsmail Gıncel
usak m.v.

~~İsmail Gıncel~~

Ökhan Erdem
Konya m.v.
Arkan Tekin

Adem GALKIN

Kars m.v.
~~Adem Galkin~~

M. Emin Simsek
MUS, MU
Simsek

Jakup ÖZGÜZ
Euphrat Mak.
~~Jakup Özgüz~~

Erhan ÖZTÜRK
Düzce m.v.

~~Erhan Öztürk~~

C. H. Z. A
Cevahir UZKURT
Higde Milletvekili

Yahya Gelik
İstanbul m.v.

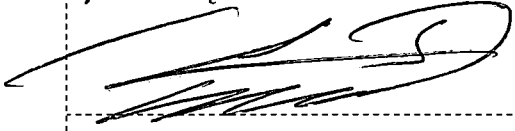
~~Yahya Gelik~~

Yusuf Ahlatcı
Gorum m.v.

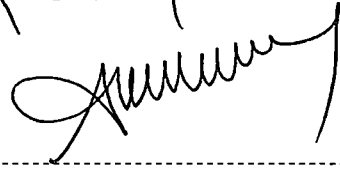
~~Yusuf Ahlatcı~~

Lütfi İZTAR
İzmir m.v.
İzmir

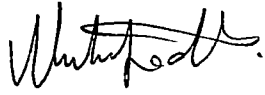
Süleyman ÖZGÜN
Nerseher M.V.

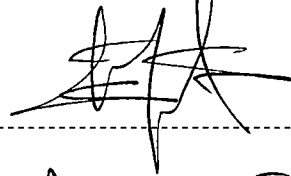
Cevahir Asuman YARMAK
Sarıyer M.V.

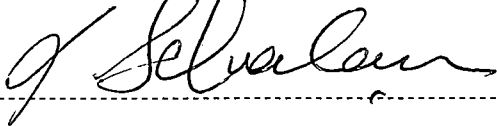
Mustafa Alkan
Adıyaman M.V.

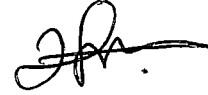
ERTUĞRUL KOCACIK
SAKARDA M.V.

Lütfiye Selma ÇAM
Ankara M.V.

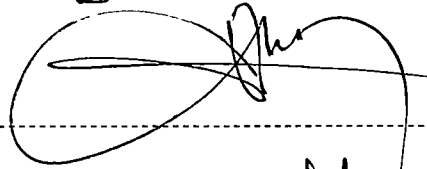
ASIMON ERDOĞAN
Ankara M.V.

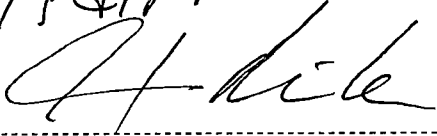
Meliha Akyol
YALOVA M.V.

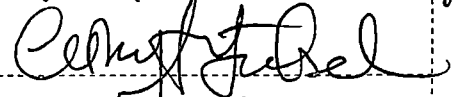
Verdal TİPİOĞLU
Kocaeli' M.V.

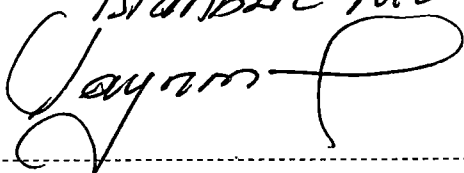
Canlılık Alogöz
İPdir M.V.

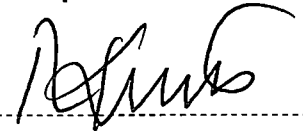
Cüneyt YAKSEL
İstanbul Milletvekili

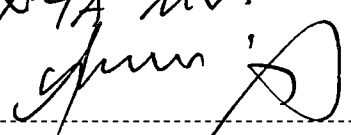

Varmit Ayran
İstanbul M.V.

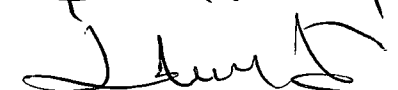

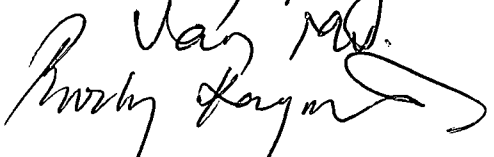
Resul KURT
Adıyaman M.V.

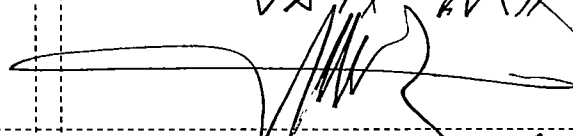
Ziya ALTINYALDIZ
KONYA MV.

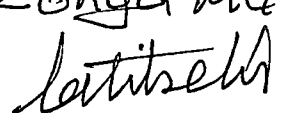
Yusuf Ziya Aldehmer
Bartın

Hikmet Başak
SURAT

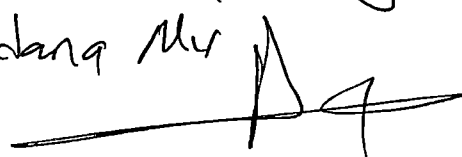
Burhan Kayaşlı
Van MV.

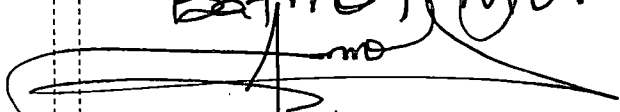
Mehmet Emre ÖZ
Zirve MV.

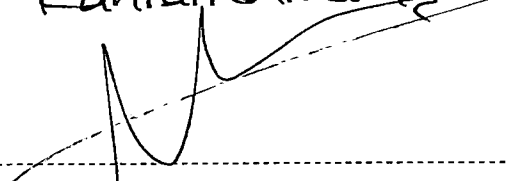

KAYHAN PERKIN
VAN MV.

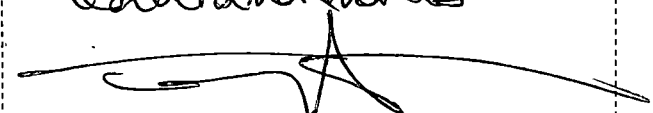
Latif SELVI
Konya MV.

Ali İNCİ
SAKARYA

Abdullah Doğan
Adana MV.

Fehat Noyun
Bartın MV.

Tuba KOKSAL
Kahramanmaraş

Ömer Özgür Bilal DEĞİRCİ
Kahramanmaraş MV.

Faruk Arık

Akarsu MV

Hayva Sibel Söylemez

Mersin MV

Reşit Özen

Bursa M.V.

M.

Mehmet Ali Çelebi

İzmir MV

Kaan Koc

Arslan M.

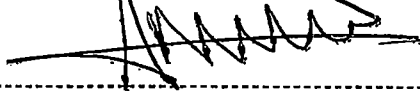
CÜNEYT AUBAKIR

TOKAT M.V.

Seydi BÜKSÖY

Ordu M.V.

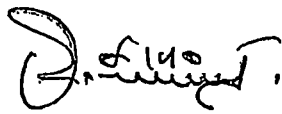
Mehmet Eyup ÖZKEÇECİ

GAZİANTEP M.V.

Abdurrahim FİNAT

Erzurum M.V.

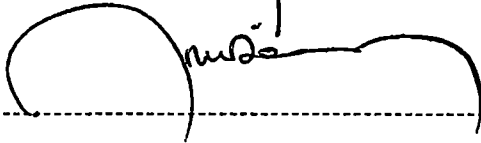
RÜMEYSA KADAK

İSTANBUL M.V.

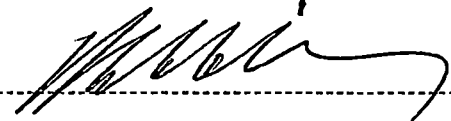
Mestan Özcan

Tekirdağ M.V.

İrfan Çelikkaya

Gaziantep

Zehranur AYDEMİR
Ankara Mv.

Zeynep

Mehmet BAYKAR

KONYA
M.V.

İbrahim YURDUSEVEN
Eğilimler Mv.

Suat Pamukcu
İstanbul mv.
Şir -

Hakan Arık
Ağrı Mv.

Ayhan Salıncı
Bursa Mv.

İsmail Erdem
İstanbul

İbrahim Eyyüpoğlu
SANLIURFA

Mustafa YAVUZ
Bursa Mv.

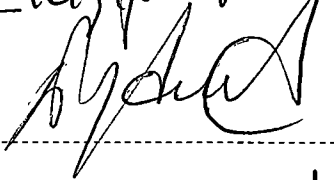
Mervan GÜL

SİİRT

Mustafa Corbey
Rize Mv.

Saffet BOZKURT

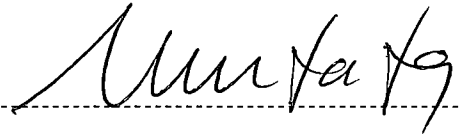
ZONGULDAK

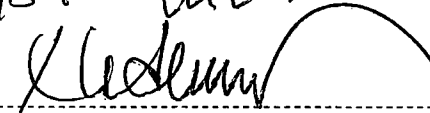
Ejder Ağıkkapı
Elazığ MV.

İtalcı Alesy
Sivas MV.

Zeli Korkutata
Bingöl MV.

Emel Kaleb
Elazığ MV.

Murata ARSIN
Tokat MV.

Murettin Aker
İst. MV.

Gigden Koncaşlı
Tekirdağ MV.

Ümmü Gülsen Düzgün
İst. MV.

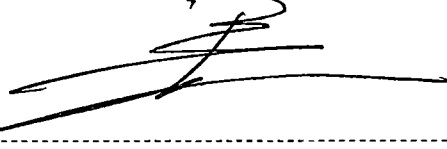
Yasar Kırkpınar
İzmir MV.

Mehmet Saif YAZ
Diyarbakır MV.

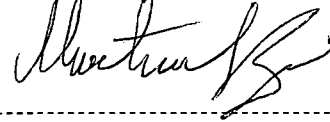
Raf. T.
Saitin Hülegü
Kocaeli

Osman Söğüt
Kocaeli
İzmir

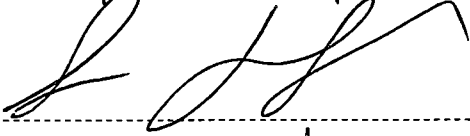
Fehmi Alpay ÖZALAN
İzmir MV.

Mustafa Hakan Özer
Konya Milletvekili

Sayın Bayar Özay
Kayseri Milletvekili

Prof Dr Abdurrahman Dural
Sakarya MV

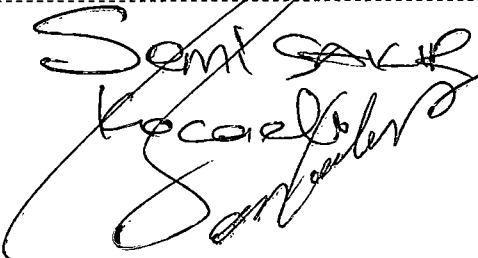

MURAT KAYA
Sakarya MV

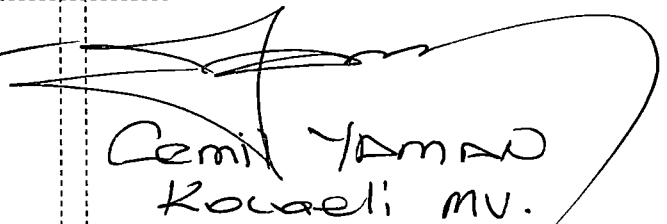
M. Hüfüt Aydın
Bursa MV

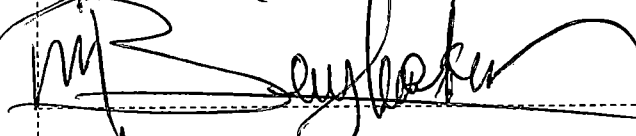
Semî Sakir
Kocaeli

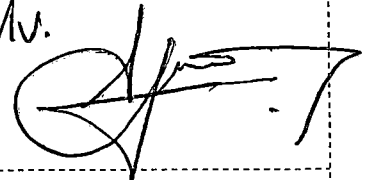
Cemil YAMAD
Kocaeli MV.

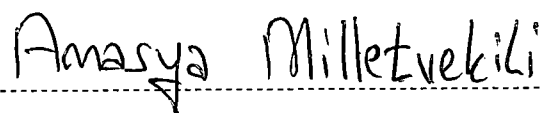
Murat Bayraktar
Manisa Milletvekili

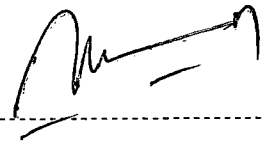
Ahmet Mücahit Arıncı
Manisa MV.

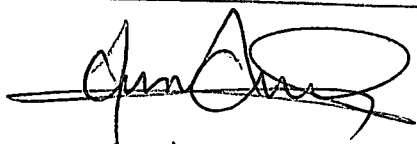

Hasan ÇİLEZ
Amasya

Emre ÇALPKAN
Nevşehir MV.

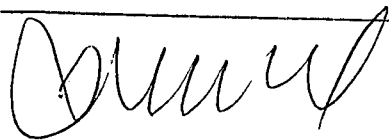

Fatih Dönmez
Eskişehir MV.

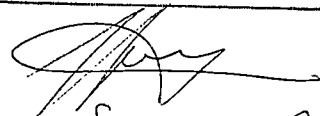
Nazım Mavis
Sincik

Mehmet Ali Coşkeri
Sankurfa,
A. Zehra

ARSLAN TATAR
ŞIRNAK M.C.

Servan Swacobi
Göndü / Milletler

GENEL GEREKÇE

2022 yılında ilan edilen Türkiye Ulusal Enerji Planı'nda, mevcut durumda %45 olan yenilenebilir enerji kaynaklarından elde edilen elektrik üretimi oranının 2035 yılı itibarıyla %65 seviyesine çıkarılması hedefi konulmuştur. Bu hedefin gerçekleştirilmesi özellikle rüzgâr ve güneş yatırımlarındaki artışa bağlı olup, hedefe ulaşılabilmesi için yenilenebilir enerji projelerinin hızla hayata geçirilmesi gerekmektedir. Teklifte yapılan düzenlemeler ile hedefe makul sürelerde ulaşılması amacıyla bu projelere ait izin süreçlerinin daha sade, daha yalın ve süratli bir hale getirilmesi öngörülmektedir.

Benzer şekilde, 13 Mayıs 2024 tarihinde Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanan “Yenilenebilir Enerji ve İlgili Altyapı Projelerine Yönelik İzin Verilmesinin Hızlandırılmasına İlişkin Öneri ve Rehberlik Dokümanı”, yenilenebilir enerji ve ilgili altyapı projelerinin izin süreçlerini hızlandırmak ve karmaşıklığını azaltmak amacıyla üye ülkelere çeşitli tavsiyelerde bulunmaktadır. Dokümanda, yenilenebilir enerji yatırımlarında izin süreçlerinin sadeleştirilmesi ve proje onaylarının daha hızlı yapılması gerektiği belirtilmekte; gecikmelerin enerji ve iklim hedeflerine ulaşmayı riske attığı ve projelerin maliyetlerini artırdığı vurgulanmaktadır.

Yenilenebilir enerji kaynaklarına yapılan yatırımlarda ciddi bir artış yakalanmış olmakla birlikte, yeşil dönüşüm süreci kapsamında bu yatırımların daha da arttırılarak sürdürülmesi gerekmektedir. 2024 yılı sonu itibarıyla Türkiye'nin toplam kurulu gücü 115,9 GW'a ulaşmış olup, bunun 69,1 GW ile %60'ını yenilenebilir enerji kaynakları oluşturmaktadır. Bunun 19,8 GW kısmını güneş, 12,8 GW kısmını ise rüzgâr kaynaklı enerji santralleri oluşturmaktadır.

2024 yılındaki 349 TWh elektrik üretiminin 159,4 TWh'ı (%45'i) yenilenebilir kaynaklardan üretilmiştir. Bu sayede yaklaşık 32 milyar metreküp doğal gaz ithalatının önüne geçilmiş ve yaklaşık 12 milyar Amerikan Doları tutarında dış ticaret açığı önlenmiştir. Benzer şekilde, aynı üretim ithal kömürle karşılanmış olsaydı, 2024 yılı ortalama fiyatlarıyla 7,7 milyar Amerikan Doları tutarında yaklaşık 68,5 milyon ton kömür ithal edilmiş olacaktı. Görüldüğü üzere yenilenebilir kaynak kullanımı, yeşil dönüşüm için bir ihtiyaç olmanın yanı sıra enerjide dışa bağımlılığın azaltılarak enerji kaynaklı cari açığın düşürülmesi bakımından da stratejik bir öneme sahiptir.

Teklifle, Türkiye Ulusal Enerji Planı'nda belirlenen yenilenebilir enerji hedeflerine gecikmeksizin ulaşılmasını teminen, halihazırda 48 ayı bulan izin ve onay süreçlerinin sadeleştirilerek 24 ayın altına düşürülmesi hedeflenmekte ve ülkemizin enerjide yeşil dönüşümünün hızlandırılması ve emisyonların azaltılarak sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması amaçlanmaktadır.

Ekonomik büyüme, sanayileşme ve nüfusun artışına bağlı olarak ülkemizin enerji talebi her geçen yıl artmaktadır. 2024 yılında elektrik talebi yaklaşık 349 TWh seviyesinde gerçekleşmiştir. 2010 yılında yaklaşık 211 TWh olan elektrik tüketiminin, son 14 yıl içerisinde %65 oranında artmış olması, ülkemizin enerji ihtiyacındaki artışı sürekli kılacağını ortaya koymaktadır. Ayrıca yapılan projeksiyonlar, elektrik enerjisi ihtiyacının yıllık %3,5 – 4 seviyesinde artacağını ve 2035 yılı itibarıyla 510 TWh seviyesine erişeceğini göstermektedir. Bu artışı karşılamak ve enerji arz güvenliğini sağlamak için yerli kaynaklara dayalı, sürdürülebilir ve çeşitli kaynaklardan oluşan bir üretim portföyü hayati önem taşımaktadır. Bu kapsamda, yerli ve

yenilenebilir kaynaklara dayalı elektrik üretimi, Türkiye'nin enerji arz güvenliği politikasında stratejik bir unsur olarak ön plana çıkmaktadır.

2024 yılındaki elektrik üretiminin yaklaşık 47,3 TWh'ı (%14'ü), yerli kömür santrallerinden elde edilmiştir. Bu sayede yaklaşık 9 milyar metreküp doğal gaz ithalatının önüne geçilmiş ve yaklaşık 3,5 milyar Amerikan Doları tutarında dış ticaret açığı önlenmiştir. Dolayısıyla, yerli kömüre dayalı elektrik üretimi, sadece teknik bir üretim tercihi değil; aynı zamanda ekonomik istikrar, milli çıkar ve enerji bağımsızlığı açısından da vazgeçilmez bir unsurdur.

Öte yandan, yenilenebilir enerji kaynakları doğaları gereği kesintili üretim karakterine sahiptir. Güneşli ve rüzgârlı olmayan dönemlerde bu kaynaklardan, kurak dönemlerde ise hidrolik kaynaklardan elektrik üretilmemektedir. Bu durum, iletim sisteminde frekans ve voltaj stabilizasyonunu zorlaştırmakta, ani üretim düşüşlerinin karşılanması için esnek ve güçlü bir baz yük kaynağı ihtiyacını doğurmaktadır. Bu noktada, yerli kömür santralleri sürekli üretim yapabilme yetenekleri sayesinde sistem dengesinin korunmasını sağlamaktadır. Bu santraller, yenilenebilir kaynaklardan gelen değişken üretimi dengelemek için esnek operasyonel yapılarıyla kritik bir görev üstlenmektedir. Özellikle kış aylarında, yenilenebilir üretimin düşük olduğu dönemlerde bu santraller şebekenin temel yükünü karşılamaktadır.

Bu durumun dikkat çekici bir örneği, 28 Nisan 2025'te İspanya ve Portekiz'de yaşanan geniş çaplı elektrik kesintisiyle görülmüştür. Yenilenebilir kaynaklardan üretimin yoğun olduğu bir anda üretim tesisleri devre dışı kalmıştır. Yaşanan bu olay, sürekli ve güvenilir üretim yapabilen enerji kaynaklarının sistemdeki önemini bir kez daha göstermiştir. Esnek yapıları ve istikrarlı çalışmaları sayesinde baz yük santralleri bu tür dengesizliklerin önlenmesinde önemli bir görev üstlenmektedir.

Benzer bir olayın Türkiye'de yaşanmaması ve iletim sisteminin güvenli şekilde çalışmaya devam etmesi için güvenilir ve sürekli üretim yapabilen kaynakların sistemde varlığını sürdürmesi büyük önem taşımaktadır. Baz yük santralleri, sürekli çalışabilen yapılarıyla sisteme denge sağlamakta ve ani üretim düşüşlerine karşı elektrik arzının devamlılığını sağlamaktadır. Yenilenebilir üretimin giderek arttığı bir yapıda, bu santrallerin verimli ve kontrollü şekilde işletilmeye devam etmesi hem sistemin operasyonel güvenliği hem de enerji arz güvenliği açısından stratejik bir zorunluluk hâline gelmiştir.

Yukarıda belirtilen hususlardan hareketle, elektrik arz güvenliği ve fiyat istikrarı için büyük öneme sahip mevcut yerli kömür yakıtlı termik santrallerin, hammadde arz sorunları nedeniyle kapanma tehlikelerinin bertaraf edilmesine yönelik geçici mahiyette düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

Günümüzde, dünya üzerinde yaklaşık doksan çeşit madenin üretilip ekonomik olarak işletildiği bilinmektedir. Yaklaşık altmış çeşit madenin üretilbildiği ülkemiz ise sahip olduğu bu maden çeşitliliği ile bu konuda dünya ülkeleri arasında üst sıralarda yer almaktadır. Ülkemizin maden rezerv potansiyeli oldukça yüksektir. Ancak sahip olduğumuz bu maden çeşitliliği ve rezerv potansiyeline rağmen madencilik sektörünün gayrisafi yurt içi hasıla içindeki payı %1,2 civarındadır. On İkinci Kalkınma Planında 2028 yılı itibarıyla bu oranın %2'ye çıkarılması hedeflenmektedir. Gelişmiş ülkelerde bu oranın %5-8 arasında olduğu bilinmektedir.

Teklifle madencilik faaliyeti yürütülen alanlarda yapılacak rehabilitasyon çalışmalarına ilişkin hükümlerin düzenlenmesi ile çevre ve insan hassasiyeti artırılarak madencilik faaliyetlerinin daha etkin ve verimli şekilde yapılması, maden arama ve işletme faaliyetlerine yönelik izin

süreçlerinin öngörülebilirliğinin artırılması ve izin sürelerinin daha makul hale getirilmesi, yatırımcıların kazanılmış haklarının korunması, arama faaliyetlerinin daha nitelikli yöntemlerle yapılması ve teşvik edilmesi, işletme aşamasında yatırımcı tarafından verilen taahhütlerin gerçekleştirilmesine ilişkin ilave tedbirlerin alınması hedeflenmektedir.

Madencilik faaliyetlerinin gerektirdiği yatırımların ekonomik büyüklüğü göz önüne alındığında, bu yatırımların gerçekleştirilebilmesi için piyasa öngörülebilirliği kadar hukuki öngörülebilirlik de elzemdir. Madencilikte izin süreçleri, söz konusu öngörülebilirliğin en kritik unsurlarından birini oluşturmaktadır. Uygulamada, izin süreçlerinin makul sürelerde tamamlanamadığı, işletme ruhsat süreleri göz önüne alındığında bu sürelerin büyük bir bölümünün izin aşamalarında geçirildiği ve üretime uzun yıllar sonra başlanabildiği görülmektedir. Bu nedenlerle madencilik yatırımlarının planlanması zorlaşmakta ve madencilik, cazip bir yatırım alanı olmaktan çıkmaktadır. Bu durumun en büyük göstergeleri, gelişmiş ülkelerin aksine ülkemizde köklü yatırımcı sayısının düşük sayıda kalması ve ruhsat talep sayılarındaki düşüştür. Tüm bu hususlar göz önüne alınarak hazırlanan teklifle madencilikte izin süreçleri yeniden düzenlenmiştir. Buna göre Teklifte izin süreçleri Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünce ruhsat verilmeden önce tamamlanacaktır. Çevresel etki değerlendirmesi süreçleri ve izin süreçleri arasında koordinasyon artırılarak yatırımların hızlandırılması öngörülmektedir. Diğer yandan kurumlar arası ihtilaf halinde IV. Grup ile stratejik veya kritik madenlere ilişkin izinlerin üstün kamu yararı gözetilerek Cumhurbaşkanı Yardımcısı başkanlığında ve ilgili Bakanların katılımı ile teşekkül eden Kurul tarafından verilmesi amaçlanmaktadır.

Öte yandan arz kesintisi veya yüksek fiyat artışı hâlinde ciddi ekonomik sorunlar veya güvenlik zafiyeti doğurabilen, kullanım alanı itibarıyla ve teknolojik gelişmelerle birlikte önemi artan, sanayinin hammadde ihtiyacını karşılayan, askeri amaçlar için kullanılan, ulusal güvenlik ve ekonomik refah için kritik rol oynayan, büyük ölçüde cari açığa sebebiyet veren stratejik ve kritik madenlere özgü düzenlemeler yapılmaması, milli menfaatlere ve kamu yararına uygun düşmemektedir. Teklifte, stratejik ve kritik madenlerin yasal çerçevesi belirlenerek bu madenlere ilişkin acele kamulaştırma imkânı ve stoklama yükümlülüğü getirilmesi amaçlanmaktadır.

Bilindiği üzere maden arama faaliyetleri neticesinde toprak altındaki maden rezervi; tenörü, yoğunluğu ve üç boyutu ile belirlenebilmekte, bu sayede işletme faaliyet süreci tasarlanabilmekte ve madencilik yatırımlarının ekonomik sonuçları öngörülebilir hâle gelmektedir. Bu yönüyle arama faaliyetleri, madencilik süreçlerinin ilk ve en önemli halkasını oluşturmaktadır. Teklifte maden arama ruhsatı düzenlenebilmesi için yatırım teminatı şartı getirilerek doğası gereği önemli ölçüde emek, sermaye, teknik bilgi ve donanım gerektiren maden arama faaliyetlerinin, ekonomik güç ve teknik açıdan yeterli kriterlere sahip olan yatırımcılar tarafından yürütülmesi ve bu sayede ülkemizdeki maden arama faaliyetlerinin niteliğinin artırılması, arama ruhsatı döneminde; taahhüt edilen yatırımın gerçekleştirilmemesi hâlinde teminatın irat kaydedilmesi, asgari arama faaliyetlerinin yürütülmemesi hâlinde ise ruhsat iptali yaptırımı ile arama ruhsatlı sahaların atıl vaziyette bırakılmasının önüne geçilmesi, bu düzenlemeler sayesinde arama faaliyetlerinin daha etkin ve verimli yapılması amaçlanmaktadır.

Mevcut durumda işletme ruhsatlı sahalarda etkin şekilde işletme faaliyetlerinde bulunulmaması ve projede beyan edilen yıllık üretim taahhütlerine uyulmaması sonucunda madenlerin atıl vaziyette bırakılabildiği görülmektedir. Bununla birlikte, işletme projesinde beyan edilen üretim miktarlarının belirli bir oranda yerine getirilmemesi hâlinde idari yaptırım uygulanmasını öngören 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 24 üncü maddesinin on

ikinci fıkrasındaki asgari üretim oranlarının da ülkemiz hedeflerini karşılamakta düşük kaldığı değerlendirilmektedir. Teklifte ruhsat süresinin uzatılması taleplerinin uygun bulunabilmesi için asgari standartlarda üretim faaliyeti şartı getirilmektedir. Bu kapsamda madenlerin ülkemiz ekonomisine kazandırılması, sanayi hammaddeleri ile ülke elektrik ihtiyacını karşılayan madenler açısından arz güvenliğinin sağlanması ve dışa bağımlılığın azaltılması amaçlanmaktadır.

Madencilik faaliyeti yürütülen alanların çevre ile uyumlu hâle getirilmesine ilişkin çalışmalar genel olarak 3213 sayılı Kanunun ilgili hükümleri doğrultusunda ruhsat hukuku sonlandıktan sonra yapılmaktadır. Kanunun ilgili hükümleri doğrultusunda bir ruhsata dayalı madencilik faaliyetleri otuz yılı aşkın sürelerle devam edebilmektedir. Mezkûr Kanunda bu çalışmalar için tahsil edilen işletme ruhsat bedellerinin yüzde otuzunun kullanılabileceği belirtilmiş, sahada madencilik faaliyetleri devam ederken çevre ile uyum çalışmalarının yapılabilmesine ve bu bedellerin ayrı bir hesapta nemalandırılabilmesine ilişkin hükümlere yer verilmemiştir. Mevcut durumda; ruhsat sahiplerinden tahsil edilen çevre ile uyum bedelleri madencilik faaliyetlerinin nihayetinde yapılması gereken çevre ile uyum çalışmalarının proje maliyetini dahi karşılayamamakta ve çevre ile uyum çalışmaları aksamaktadır. Teklifte; rehabilitasyon bedelleri artırılarak ve rehabilitasyon yükümlülüğüne uyumu sağlamak için yeni yükümlülükler belirlenerek, madencilik faaliyetinde bulunulan alanlarının etkin, verimli ve en hızlı şekilde çevre ile uyumlu hâle getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- ÇED Yönetmeliğinin Ek-2 Listesinde yer alan faaliyetler ile ilgili Valilikler (Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlükleri) tarafından yapılan değerlendirme sonucunda “ÇED Gerekli Değildir” ya da “ÇED Gereklidir” kararı verilmektedir.

Valilik tarafından yapılan inceleme değerlendirme sonucunda faaliyetin gerçekleştirilmesinde çevresel açıdan sakınca olmadığını ifade eden “ÇED Gerekli Değildir Kararı”, ismi dolayısıyla kamuoyu, sivil toplum kuruluşları ve mahkemeler tarafından yanlış anlaşılmakta, söz konusu faaliyetlerle ilgili çevresel etki değerlendirmesi yapılmadan, gereken önlemler alınmadan faaliyetlere izin verildiği, bu faaliyetlerin ÇED sürecinin dışında tutulduğu, faaliyet sahiplerinin çevresel açıdan herhangi bir sorumluluklarının olmadığı gibi anlamlar çıkarılmaktadır.

Ancak ÇED Yönetmeliğinin Ek-2 Listesinde yer alan faaliyetler için Çevresel Etki Değerlendirmesinin gerekli olup olmadığının araştırılması amacıyla tıpkı ÇED başvurusunda olduğu gibi Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlar tarafından Proje Tanıtım Dosyası hazırlanmakta, hazırlanan dosya Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüklerine sunulmakta, ÇED sürecine tabi tutulan Proje Tanıtım Dosyaları İl Müdürlükleri tarafından incelenip değerlendirilmektedir. Sunulan projeye ilişkin Valiliklerce, “ÇED Olumlu” kararı sürecinde olduğu gibi ilgili kurum/kuruluşlardan görüş alınmakta, gerektiğinde ölçüm, analiz ve deney yapılması talep edilmektedir.

Yapılan inceleme ve değerlendirme sonucunda çevresel açıdan gerekli taahhütler ve önlemler alınarak faaliyet göstermesinde sakınca bulunmayan projelere, Valilik (Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlükleri) tarafından “ÇED Gerekli Değildir Kararı” verilmektedir. Başka bir deyişle, “ÇED Gerekli Değildir Kararı” verilirken de “ÇED Olumlu” kararında olduğu gibi bir süreç yürütülmektedir.

Proje sahipleri, ÇED sürecini müteakip verilen “ÇED Gerekli Değildir Kararı”na esas Proje Tanıtım Dosyalarında verdikleri tüm taahhütlere uymakla ve belirtilen tüm önlemleri almakla yükümlüdürler. Söz konusu projeler, ÇED İzleme Kontrol çalışmaları kapsamında denetlenmekte, verdikleri taahhütlere uymayan işletmelere 2872 sayılı Çevre Kanununun 20 nci maddesi doğrultusunda idari yaptırım kararı uygulanmaktadır.

Yapılan düzenleme ile söz konusu “ÇED Gerekli Değildir Kararı” ifadesinin sebep olduğu yanlış anlaşılmalara engellemek, Ek-2 listesinde yer alan projeler için verilen “Çevresel Etki Değerlendirmesi Kararları” kapsamında bulundukları taahhütlere uymakta faaliyet sahiplerinin daha dikkatli ve duyarlı olmalarını sağlamak ve kamuoyu nezdindeki yanlış anlamaların önüne geçmek amaçlanmaktadır.

Ayrıca, mevcut durumda çevresel etki değerlendirmesi kararı nihayetlenmeden, arazi edinimi, orman izni, vasıf değişikliği, vb. gibi yatırım dönemindeki diğer izin süreçleri de yürütülememektedir. Dolayısıyla, çevresel etki değerlendirmesi kararı sürecinde geçen süre, sayılan diğer izinlerin de işlem süresini uzatmaktadır. Bu durum da yatırımların hayata geçmesinde gecikmelere sebebiyet vermektedir. Yapılan düzenlemeyle çevresel etki değerlendirmesi ile diğer izin süreçlerinin eş zamanlı olarak yürütülebilmesi amaçlanmakta ve böylelikle aynı süre zarfında tüm izin süreçlerinde işlem yürütebilmeye imkân tanınarak yatırımların hayata geçmesinin hızlandırılması planlanmaktadır.

MADDE 2- Teklifte; ruhsat bedeli tanımında yer alan çevre ile uyum teminatının çıkarılarak rehabilitasyon bedelinin ayrıca düzenlenmesi, çevre ile uyum faaliyetlerinin “rehabilitasyon” adı altında tanımlanması, izinler hakkında idareler arasında doğabilecek ihtilafların giderilmesiyle görevli Kurul müessesesinin ihdas edilmesi, rehabilitasyon bedeli hesabı ve tahsil dairesi tanımlarının yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Madencilik faaliyetlerine ilişkin hükümlere göre arama ve işletme ruhsatı düzenlenebilmesi için bir izin yükümlülüğü bulunmazken ruhsat düzenlendikten sonra, fiilen arama ve işletme faaliyetlerine başlanılabilmesi için ruhsata konu arazinin durumuna göre orman izni, tarım dışı kullanım izni, mera tahsis amacı değişikliği gibi birtakım izinlerin alınması zorunludur. Bununla birlikte hem müracaat hem de ihale usulünde ilgililerin proje hazırlama bedeli, arazi etüt bedeli, ruhsat taban bedeli gibi birtakım masraf ve mali yükümlülükler katlanması, bazı teknik yükümlülükleri yerine getirmesi, ruhsatın düzenlendiği ilk yıldan itibaren her yıl için ruhsat bedeli ödemesi gerekmektedir. İşletme izni alınıp alınamayacağı belli olmayan sahalarda için arama ve işletme ruhsatı edinme zorunluluğu yatırımcı açısından risk teşkil etmekte, yerli ve yabancı yatırımcıların madencilik sektörüne yönelmesini güçleştirmekte, ihale bedellerinin düşük kalmasına sebebiyet vermektedir.

Madde ile; ruhsat süreçleri ve madencilik faaliyetlerinin daha sağlıklı yürütülebilmesi için orman alanları ve ilgili mevzuat hükümleri kapsamında izin alınması gereken alanların koordinatlarının Genel Müdürlüğe bildirilmesi, böylelikle idareler arasında ruhsat düzenlenmeden önce koordinasyon faaliyetlerinin daha sağlıklı hale getirilmesi, madencilikte izin süreçlerinin yeniden düzenlenmesi, bu kapsamda ruhsata konu alan için öncelikle ilgili kurumdan izin alınması, sonraki süreçlerde bu izin dikkate alınarak işlemlerin daha hızlı ve öngörülebilir şekilde yürütülmesi, emek, masraf ve zaman kaybının önüne geçilmesi ve yatırım ortamının iyileştirilmesi amaçlanmaktadır. Düzenlemeyle, Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG) tarafından ruhsat düzenlenmeden önce ilgili kurumlardan izin alınması, Orman Genel Müdürlüğünce verilecek izinlerin çevresel etki değerlendirmesi ihtisasına ve gerekliliklerine uygun çerçevede hazırlanması, böylelikle bu izinlerin çevresel etki değerlendirmesi sürecinde de esas alınması, üçüncü fıkra gereğince verilen iznin işletme ruhsatına geçiş ve temdit sürecinde ilgili idareyi bağlaması, gerekli mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi ve taahhütlerin alınması üzerine diğer işlemlerin tamamlanması öngörülmektedir. Ayrıca bu izin süreci dört ayla kısıtlanarak, izin süreçlerinin hızlandırılması sağlanmaktadır. Bu izin, madencilik faaliyeti bakımından bağlayıcı olmakla birlikte, ilerleyen aşamalarda madencilik projesinde yapılacak değişikliklere bağlı olarak ilgili idarenin proje hakkında değişiklik talep etme yetkisi saklı tutulmaktadır.

Maddenin dördüncü fıkrasıyla; Devlet ormanlarında Anayasanın 169 uncu maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanununun 16 ncı maddesinin ruhuna uygun olarak üçüncü fıkradaki ana kuraldan farklı bir uygulama öngörülmektedir. Düzenlemeyle Devlet ormanlarında MAPEG’e bedel aranmaksızın izin verilmesi, izinle birlikte izin alanında madencilik faaliyetlerine yönelik tasarruf yetkisinin madencilik faaliyetleri sonlanıncaya kadar MAPEG’e geçmesi, MAPEG’in kendisine verilen izin şartlarıyla bağlı kalmak kaydıyla bu alanları kendi mevzuatına göre ruhsatlandırabilmesi, arama ruhsatı döneminde yükümlülüklerini yerine getirerek işletme ruhsatı talebinde bulunmuş yatırımcıya ancak aleyhe yargı kararı, mücbir sebep veya önceden verilen izni geçersiz hale getirebilecek kısıtlayıcı yasal bir hüküm ortaya çıkması halinde izin

verilmemesi öngörülmektedir. Buna bağlı olarak izin alındıktan sonra ÇED sürecinde, arama ruhsatından işletme ruhsatına geçiş aşamasında ve işletme ruhsatı temdit aşamasında Orman Genel Müdürlüğünce verilmiş ilk iznin dikkate alınması sağlanmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasıyla; madencilik faaliyeti için izin alınmış alanların sonradan ilgili kamu kurum ve kuruluşunun alan hakkındaki değerlendirmesinin değişmesine bağlı olarak izinli hâle gelmesi durumunda kazanılmış hakların korunması, mahkeme kararı olmaksızın idari işlemle madencilik faaliyetinin durdurulamaması amaçlanmaktadır. Ancak ruhsat düzenlendikten sonra sahada kültür varlığı tespit edilmesi halinde, ruhsat hukukunun bitimi beklenilmeksizin yatırım sahibine tazminat ödenmek şartıyla ruhsat hakkının sonlandırılabilmesi sağlanmaktadır. Tazminat hesabında işletme ruhsatı sahibinin yatırım maliyetlerinden, tesis ve teçhizatın amortismanına tabi değeri ve sahadan elde ettiği gelir düşülmektedir.

On birinci fıkrada yapılan değişiklikle ÇED sürecinde hukuki öngörülebilirliğin artırılması amacıyla süreç başında izin veren kurumların bu süreçte olumsuz görüş verememesi düzenlenmektedir.

Maddenin yirmi dördüncü fıkrasıyla IV. Grup madenler ile stratejik ve kritik madenlere dair alınması gereken izinlere ilişkin idareler arasında çıkmış ihtilafların yargı organlarına başvurulmasına mahal vermeden, ortak iradeyle çözülebilmesini teminen ilgili bakanlardan oluşan “Kurul” müessesesi düzenlenmektedir. Kurulun, ihtilafları anayasa hükümlerine bağlı olarak kamu yararı ilkesi çerçevesinde, hızlı ve masrafsız bir şekilde çözebilmesi, bu sayede yatırımcı açısından öngörülebilirliğin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 4- 3213 sayılı Maden Kanununda, arama ve işletme faaliyetleri yönünden madenin grup ve cinsine ilişkin genel düzenlemelere yer verilmiş, istisnai birkaç düzenleme hariç olmak üzere bu faaliyetlerin yürütülmesi açısından grup, cins ve maden bazlı farklı uygulamalar öngörülmemiştir. Öte yandan günümüzde, dünya üzerinde yaklaşık doksan çeşit maden işletilmekle birlikte bu madenlerin hepsi aynı önem ve önceliğe sahip değildir. Özellikle, arz kesintisi veya yüksek fiyat artışı hâlinde ciddi ekonomik sorunlar veya güvenlik zafiyeti doğurabilen, kullanım alanı itibarıyla ve teknolojik gelişmelerle birlikte önemi ve talebi artan, sanayinin hammadde ihtiyacını karşılayan, askeri amaçlar için kullanılan, ulusal güvenlik ve ekonomik refah için kritik rol oynayan, büyük ölçüde cari açığa sebebiyet veren bazı madenler, diğer madenlere kıyasla daha önemli ve öncelikli görülmektedir. Nitekim uluslararası örnekler incelendiğinde bu madenlerin stratejik veya kritik maden olarak adlandırıldığı ve stratejik veya kritik madenlerin daha etkin, verimli ve ivedi şekilde aranıp işletilmesine ilişkin özel düzenlemeler yapıldığı görülmektedir.

Madde ile, öncelikli olarak ulusal ve uluslararası alanda arz ve talep durumu, kullanım alanları, sektör ihtiyaçları, ithalat ve ihracat düzeyleri dikkate alınarak stratejik veya kritik madenlerin belirlenmesine ve bu madenler için kamulaştırma ve zorunlu stok tutulması yükümlülüğüne ilişkin usul ve esasların milli menfaatler ve kamu yararı doğrultusunda düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda bu madenlere ilişkin olarak acele kamulaştırma hakkı tanınmakta ve olası riskli durumlara özgü ihtiyaçlar gözetilerek Cumhurbaşkanına maden stoku yükümlülüğü belirleme yetkisi verilmektedir.

MADDE 5- Teklifte çevre ve insan hassasiyeti artırılarak madencilik faaliyetlerinin daha etkin ve verimli şekilde yapılması, amaçlanmaktadır. Mevcut düzenlemede çevre ile uyum bedeli (yeni adıyla rehabilitasyon bedeli) ruhsat bedelinin bir payı olarak (ruhsat bedelinin %30'u) tahsil edilmektedir. Teklifte, ruhsat bedelinde %30 oranında indirim yapılmakta, bunun yanında rehabilitasyon bedeli ruhsat bedelinden ayrıştırılarak ruhsat bedeli kadar bir tutarın rehabilitasyon bedeli olarak ödenmesi zorunlu hale getirilmektedir. Tahsil edilecek işletme ruhsatı bedelinde yapılan indirimin genel bütçe gelirlerinde sebep olacağı azalmayı telafi etmek amacıyla ruhsat bedellerinin genel bütçeye gelir kaydedilecek payı %50'den %70'e çıkarılmaktadır.

Ayrıca rehabilitasyon çalışmalarının masraflarını karşılayacak tutarda rehabilitasyon bedeli belirlenmesi, rehabilitasyon bedeli hesaplarında saklanan tutarın reel değerinin korunması amacıyla nemalandırılması ve bedellerin ödenmesine ilişkin yükümlülüklerin yerine getirilmemesi hâlinde madencilik faaliyetine son verilmesi öngörülmektedir. Bunun yanında bu bedellerin yalnızca rehabilitasyon faaliyeti için kullanılabilmesi, herhangi bir devir yahut hacze konu olamaması, bu bedellerin mahiyeti gereği rehin veya temlik konusu edilememesi, dolayısıyla iflas masasına da dâhil edilememesi, üzerlerine ihtiyati tedbir konulamaması ve rehabilitasyon bedellerinin süresinde yatırılmaması hâlinde bu bedelin ferileriyle birlikte tahsil daireleri tarafından tahsil edilerek ilgili hesaplara aktarılması yönünde düzenleme yapılmaktadır. Bu kapsamda sürdürülebilir bir madencilik anlayışı tesis edilerek rehabilitasyona ilişkin masrafların rehabilitasyon bedellerindeki artış ve nema gelirleri sayesinde kamu kaynakları kullanılmaksızın karşılanabilmesi amaçlanmaktadır.

Maddeye eklenen beşinci ve yedinci fıkralarla rehabilitasyon süreçlerindeki farklılık gözetilerek ruhsat sahiplerinin ve hammadde üretim izni sahiplerinin yükümlülüklerini ihmal etmesinin sonuçları düzenlenmektedir. Yedinci fıkrada kamu kurum ve kuruluşlarına ait hammadde üretim izinlerinde rehabilitasyon yükümlülüğü asli olarak izin sahibine verilmekte ve rehabilitasyon çalışmalarının tek elden organize edilmesi ve yönetilmesi ile rehabilitasyon işlemlerinde uzmanlaşmanın sağlanması amacıyla bu çalışmaların Tarım ve Orman Bakanlığınca da yapılabilmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda Tarım ve Orman Bakanlığının, izin sahibi kamu kurum ve kuruluşunun bütçesinde ayırdığı ödenekleri rehabilitasyon amacıyla kullanabilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 6- Teklif ile ruhsat sahiplerinin işletme ruhsat bedeli kadar rehabilitasyon bedeli ödemesi zorunlu hale getirilmekte, mevcut düzenlemede çevre ile uyum bedeli ruhsat bedelinin bir payı olarak tahsil edilmesi nedeniyle ruhsat bedelinde %30 oranında indirim yapılması öngörülmektedir. Madde ile tahsil edilecek işletme ruhsatı bedelinde yapılan indirimin Devlet hakkı gelirlerinde azalmaya sebebiyet vermemesi için mevcutta en az işletme ruhsat bedeli kadar alınan "asgari" Devlet hakkı miktarı da ruhsat bedelinin %50 fazlası kadar artırılmaktadır. Ayrıca krom madeni 3213 sayılı Maden Kanununa ekli 3 sayılı tabloda yer almasına rağmen Londra Metal Borsasında işlem görmediğinden, bu tablodan çıkarılarak genel hükümlere tabi hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 7- Madde ile; arama ruhsatı düzenlenebilmesi için yatırım teminatı zorunluluğu getirilerek doğası gereği önemli ölçüde emek, maliyet, teknik bilgi ve donanım gerektiren maden arama faaliyetlerinin, ekonomik ve teknik bakımdan daha yetkin yatırımcılar

tarafından yürütülmesi, ülkemizdeki maden arama faaliyetlerinin niteliğinin ve niceliğinin artırılması, arama projesindeki faaliyetlerin tamamlanmasının teşvik edilmesi ve bu kapsamda ülkemizin madencilik potansiyelinin mümkün olan en yüksek seviyede ortaya konulması amaçlanmaktadır. Diğer taraftan Teklifte Kanunun 30 uncu maddesinde konuya ilişkin değişiklikler yapıldığı için, yedinci fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

IV. Grup maden ruhsatlarının 2.000 hektara kadar bir alanı kapsamaları ve aynı ruhsat sahası içerisinde farklı tür madenlerin bulunmasının mümkün olması nedeniyle IV. Grup madenlerin alt bentlerinde yer alan madenler için ayrı ruhsatlar verilmesi ihtiyacı doğmaktadır. Örneğin, aynı ruhsat sahasında hem (a) bendi endüstriyel mineraller hem de (c) bendi metalik madenler bulunabilmektedir. Bu madenlerin çıkarılması ve işletilmesi, farklı teknolojiler, yatırım maliyetleri ve planlama süreçleri gerektirdiğinden tek bir ruhsat altında farklı madencilik faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi ekonomik, çevresel ve teknik olarak sürdürülebilir değildir. Madde ile IV. Grup madenlerin bent olarak ayrı ayrı ruhsatlandırılmasına imkân tanınmakta, madenlerin atıl kalması önlenmekte ve kaynakların daha verimli ve etkin bir şekilde değerlendirilmesine olanak sağlanmaktadır. Bununla birlikte aynı sahada faaliyet gösteren ruhsat sahiplerinin ihtilaf yaşaması halinde Kanunun 24 üncü maddesinin onuncu fıkrasının mevcut hükümleri uygulanır.

MADDE 8- Madde ile; arama ruhsatı dönemine ilişkin yükümlülükler yeniden düzenlenerek arama faaliyetlerinin mali yeterliliğe sahip tecrübeli kişilerce nitelikli şekilde yapılabilmesi için arama döneminin sonuna kadar, üç boyutu ve miktarıyla rezervin belirlenmesi yükümlülüğü ve projede sunulan taahhüde uyulmaması hâli için teminatın iradı yaptırımı, asgari faaliyetlerin yapılmaması hâlinde ise ruhsat iptali yaptırımı öngörülmektedir. Ayrıca yatırım programlarının gerçekçi şekilde hazırlanması ve programlara azami ölçüde riayet edilmesi için programın iki yıl üst üste yüzde ellinin altında gerçekleştirilmesi durumuna yönelik ruhsat iptali yaptırımı düzenlenmektedir. Arama faaliyetlerinin Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre raporlanmasını teşvik etmek amacıyla işletilebilir rezerv bulunamayan durumlar için ruhsat bedeli ve ihale bedelinin iadesi imkânı da getirilmektedir.

MADDE 9- Madde ile, rehabilitasyon bedelinin ruhsat bedelinden ayrı bir bedel olarak alınmasını öngören diğer maddelere uyum sağlanması ve ruhsat süresinin uzatılması taleplerinin uygun bulunabilmesi için makul ölçüde (asgari) üretim faaliyeti yapılması şartı getirilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır. İkinci fıkrada yapılan değişiklikle getirilen makul ölçüde (asgari) üretim faaliyeti yapılması şartına ilişkin detayların teknik ve değişken özellikte olması nedeniyle yönetmelikte belirleneceği öngörülmektedir. Bu kapsamda ruhsat sahiplerince işletme ruhsat projesinin daha özenli hazırlanması ve madencilik faaliyetlerinin standartlara uygun yürütülmesi amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan on ikinci fıkrada yapılan düzenlemeyle idari para cezasına ve ruhsat iptali yaptırımına ilişkin değişiklik yapılmaktadır. On üçüncü fıkrada yapılan değişiklikle de 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmadığına dair belge ibrazı hâllerine rehabilitasyon bedeli iadesi başvuruları da dâhil edilmektedir.

MADDE 10- Rezerv varlığı tespit edilemeyen sahaların sırf hükümden düşmüş, terk edilmiş yahut taksir edilmiş olması sebebiyle ihaleye tabi hâle getirilmesi; ruhsatlandırma

sürecini uzatmakta, bürokrasiyi artırmakta, gerçekte ihaleye tabi saha değeri taşımasa dahi birçok sahanın kayıtlarda ihaleye tabi saha olarak görünmesine sebebiyet vermektedir. Madde ile, herhangi bir sebeple hükümden düşmüş, terk edilmiş veya taksir edilmiş bütün alanların ihale ile ruhsatlandırılması usulü yerine, rezerv varlığına ilişkin herhangi bir verinin bulunmaması gibi durumlarda alanların genel hükümlere tabi olarak ruhsatlandırılması, böylelikle sürecin daha uygun ve daha verimli yürütülmesi amaçlanmaktadır. Bununla birlikte II. Grup (b) bendi ve IV. Grup maden alanlarının sahayla ilgili konum, rezerv ve geçmiş bilgiler doğrultusunda Genel Müdürlük tarafından gerekliliği ortaya konulan hâllerde ihale ile verilmesi düzenlenmektedir.

MADDE 11- Ekonomik büyüme, sanayileşme ve nüfusun artışına bağlı olarak ülkemizin enerji talebi her geçen yıl artmaktadır. 2010 yılında 211 TWh olan elektrik tüketimi, 2024 yılı itibarıyla yaklaşık 349 TWh seviyesine ulaşarak %65 oranında artmıştır. Artan bu talebin güvenli, sürdürülebilir ve ekonomik bir şekilde karşılanabilmesi için yerli kaynaklara dayalı bir üretim portföyünün oluşturulması büyük önem arz etmektedir.

Yerli kömür kaynaklarına dayalı elektrik üretimi hem arz güvenliğinin sağlanması hem de dışa bağımlılığın azaltılması açısından stratejik bir unsurdur. 2024 yılı itibarıyla Türkiye'nin toplam elektrik üretiminin %14'ü yerli kömür santrallerinden karşılanmıştır. Aynı miktarda elektriğin ithal doğal gazla üretilmesi, yaklaşık 9 milyar m³ doğal gaz tüketimini ve güncel fiyatlarla 3,5 milyar dolar düzeyinde bir maliyeti beraberinde getirecektir. Benzer şekilde, aynı miktarda elektriğin ithal kömür ile üretilmesi, yaklaşık 20 milyon ton ilave kömür ithalatını gerektirecek ve güncel fiyatlarla 2,3 milyar dolar düzeyinde bir maliyeti beraberinde getirecektir. Dolayısıyla, yerli kömür kullanımı enerji ithalat maliyetini düşürerek cari açığın azaltılmasına katkı sunmakta ve ekonomik istikrarı desteklemektedir.

Yenilenebilir enerji kaynaklarına yapılan yatırımlar artmakla birlikte, bu kaynakların kesintili üretim yapısı, sürekli ve kontrol edilebilir enerji kaynaklarına olan ihtiyacı ortadan kaldırmamaktadır. Yerli kömür santralleri, baz yük santrali olarak şebeke istikrarını sağlamakta, yenilenebilir üretimin değişkenliğini dengelemekte ve özellikle kış aylarında sistemin yükünü taşımaktadır.

Bu çerçevede, yerli kömür kaynaklarının değerlendirilmesi yalnızca teknik bir tercih değil; enerji arz güvenliğinin sağlanması, ekonomik bağımsızlığın güçlendirilmesi ve bölgesel kalkınmanın desteklenmesi bakımından da stratejik bir zorunluluktur.

Madde ile, elektrik üretimine münhasır olarak gerçek veya tüzel kişiler tarafından yürütülen madencilik faaliyetlerinin, uzman kişilerin de sürece katkı sağlaması ile zeytinlik alanlarda kayıp yaşanmadan doğayla barışık bir biçimde sürdürülmesi doğrultusunda bağlı olunacak usul ve esaslar düzenlenmektedir.

Diğer taraftan madde ile, taşınmazlarının kamulaştırılması nedeniyle tarımsal faaliyet yapma imkânı ortadan kalkmış maliklere yeni oluşturulacak zeytinlik alanların uygun bedelle kiralanması amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Madde ile; rehabilitasyon çalışmalarına ilişkin olarak daha önce ilgililerden alınan çevre ile uyum teminatı ile tahsil edilen çevre ile uyum bedellerine ilişkin gerekli geçici düzenlemelere yer verilmekte, bu kapsamda düzenlemelere uyum sağlanmasını teminen intibak süreci öngörülmektedir. Düzenleme uyarınca teminat mektubu

uygulamalarının sonlandırılması, tüm teminatların nakdi teminata çevrilmesi, çevre ile uyum bedeli borcu olan ruhsatların işlemlerinin borçları ödenene kadar Genel Müdürlükçe yapılamaması, maddenin yürürlük tarihinden önce tahsil edilmiş ve Hazine ve Maliye Bakanlığınca yönetilen ve nemalandırılan tutarların rehabilitasyon hesabına aktarılması öngörülmektedir. Dördüncü fıkrayla, mali yükümlülüklerin dönemseliği gözetilerek ve yeni hükümlere uyum sağlanabilmesi için mevcut hesaplama hükümlerinin yıl sonuna kadar uygulanabilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 13- Madde ile; rehabilitasyon bedelinin, işletme ruhsat sahibinden işletme ruhsat bedeli kadar her yıl alınacağı şeklindeki yeni düzenleme dikkate alınarak işletme ruhsat bedellerinin rehabilitasyon çalışmaları için kullanılan %30'luk kısmında bir indirim yapılması ve ruhsat bedeli kadar ayrıca bir rehabilitasyon bedeli tahsil edilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Halihazırda 3213 sayılı Maden Kanununa ekli 3 sayılı Tabloda altın için Devlet hakkı oranı 2.101 ons ve üzeri rakamlar için %15 olup 12 Haziran 2025 tarihi itibarı ile 2025 yılı ortalaması ons fiyatı 3.073,50 dolar seviyesine eriştiğinden, bu fiyata denk gelen Devlet hakkı oranı da %15 olarak uygulanmaktadır. Küresel ekonomik belirsizliklerin sürmesi altın fiyatlarının değişkenlik arz edeceğini ortaya koymaktadır. Bu sebeple ons fiyatı 2.101 dolar ve üzeri fiyatlar için Devlet hakkı artırılmaktadır. Ayrıca, 3 sayılı Tabloda yer alan diğer metalik madenler yönünden de aynı çerçevede beklentiler olduğundan, bu Tablodaki diğer madenler bakımından da güncellemeler yapılmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Bu kapsamda Ek 3 sayılı Tabloda yapılan değişiklikle Devlet hakkı kayıplarının önüne geçilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır. Diğer taraftan, krom madeni 3213 sayılı Maden Kanununa ekli 3 sayılı tabloda yer almasına rağmen Londra Metal Borsasında işlem görmediğinden bu tablodan çıkarılarak genel hükümlere tabi hale getirilmesi ve Devlet hakkı kayıplarının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 14- 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun uyarınca, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanı (YEKA) olarak ilan edilen yerler, Bakanlık tarafından bazı idari izin süreçlerinin yürütülmesi, proje alanlarının geliştirilmesi ve yarışmalar yapılması suretiyle yatırıma açılabilmektedir. Madde ile 5346 sayılı Kanunun uygulama yöntemine uyum sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 15- 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 8 inci maddesi, mevcut durumda, yenilenebilir tesisler için arazi kullanımına yönelik genel hükümleri içermektedir. Söz konusu maddenin rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesisleri için diğer izin süreçlerine ilişkin hükümleri de kapsamı öngörüldüğünden, maddenin başlığı yeni kapsama uygun olarak değiştirilmektedir.

Enerji ithalatının azaltılması, cari açığın düşürülmesi, enerji arz güvenliğinin tahkimi, yeşil dönüşüm gerçekleştirilerek net sıfır emisyon hedeflerine ulaşılması ve ayrıca ilerleyen dönemlerde tüm dünyanın gündemine gelmesi muhtemel olan karbon salımı kaynaklı ilave mali yüklerden iktisadi ve sınai sektörlerimizin etkilenmemesi için elzem olan yenilenebilir kaynaklı enerji yatırımlarını desteklemek bakımından; izin, kira ve irtifak işlemlerinde uygulanmakta

olan indirimlerin önümüzdeki beş yıl boyunca devreye girecek tesisleri de kapsayacak şekilde uzatılmasıyla, yatırım maliyetlerinin azaltılması amaçlanmaktadır.

Rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı üretim tesisleri için orman izin süreci maddede müstakil olarak düzenlenerek, mevcut durumda önlisans ve lisans aşamalarında ayrı ayrı yürütülen izin süreçleri ile proje geliştirme aşamasındaki sondaj, ölçüm gibi işler için yine ayrı ayrı yürütülen izin süreçleri tek bir izin süreci çatısında birleştirilerek sadeleştirilmekte, izin başvurusunun idarede değerlendirilme süresine de bir üst limit getirilerek, yatırımcı açısından belirlilik ve öngörülebilirlik sağlanması amaçlanmaktadır.

Yine rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı üretim tesislerinin çevresel etki değerlendirme süreçlerinde ana kuş göç yollarındaki projeler için ornitolojik gözlem yapılması zorunlu kılınmaktadır. Ana kuş göç yollarında olmayan projeler için böyle bir gözlem zorunlu olmamakla birlikte, yatırımcının işletme esnasında gerekli tedbirleri almasının kanuni zorunluluk haline getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 16- Madde ile, 3194 sayılı İmar Kanununda sayılan istisna hükümleri saklı kalmak kaydıyla, rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı yenilenebilir enerji tesislerinin imar planları ve yapı ruhsatı işlemlerinin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından da yapılabilmesine kanuni dayanak oluşturulmakta, ruhsat başvurularında acele kamulaştırma kararına istinaden mahkemece verilen taşınmaza el koyma kararının 3194 sayılı Kanunun 22 nci maddesi uyarınca istisnai hallerde tapu senedi yerine geçecek belge sayılması amaçlanmaktadır.

MADDE 17- Enerji ithalatının azaltılması, cari açığın düşürülmesi ve enerji arz güvenliğinin tahkimi açısından yerli kaynaklarımızın enerji üretiminde kullanımının desteklenerek kapasite kullanım oranlarının yükseltilmesi ve bu sayede yerli kaynaklara dayalı üretimin artırılması için; izin, kira ve irtifak işlemlerinde uygulanmakta olan indirimlerin beş yıl daha uzatılmasıyla işletme maliyetlerinin azaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 18- Madde ile, yeşil dönüşüm kapsamında hızlı bir şekilde yatırımların hayata geçirilmesi ihtiyacına cevap vermek üzere, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'na 31/12/2030 tarihine kadar acele kamulaştırma kararı alabilme yetkisi tanınması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu sürenin ihtiyaç halinde Cumhurbaşkanı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl daha uzatılabilmesi öngörülmektedir.

MADDE 19- Madde ile, yapı ruhsatı veya yapı kullanma izin belgesi alınmadan kısmen ya da tamamen işletmeye girmiş bulunan elektrik üretim tesisleri ve bunlara ilişkin zorunlu altyapı unsurları için kazanılmış hakların korunması ve bunların fiili üretime devam ederek ülkemizin enerji ihtiyacının karşılanmasında sundukları faydanın devamının sağlanması öngörülmektedir. Ayrıca bunların statik olarak uygunluğunu belgelemesi ve fenni mesuliyetinin ilgililerince üstlenilmesi şartıyla faaliyetlerine devam etmeleri amaçlanmaktadır.

MADDE 20- Yürürlük maddesidir.

MADDE 21- Yürütme maddesidir.

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “veya Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir Kararı” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bu durum söz konusu teşvik, onay, izin ve ruhsat süreçlerine başvurulmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 2- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının “Ruhsat Bedeli” tanımında yer alan “çevre ile uyum planı çalışmalarını temin etmek üzere teminat olarak, %20’si” ibaresi madde metninden çıkarılmış, “%50’si” ibaresi “%70’i” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıda yer alan “Kurul”, “Rehabilitasyon”, “Rehabilitasyon bedeli hesabı” ve “Tahsil dairesi” tanımları eklenmiştir.

“Kurul: Cumhurbaşkanı tarafından görevlendirilen Cumhurbaşkanı Yardımcısının başkanlığında; Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Hazine ve Maliye Bakanı, Sanayi ve Teknoloji Bakanı ile izinler hakkında karar vermeye yetkili bakanlıkların bakanlarından oluşan, çalışma usul ve esasları Cumhurbaşkanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenen kurul.

Rehabilitasyon: Madencilik faaliyetleri nedeniyle bozulan, topografyası değişen alanlara yönelik; emniyetli hâle getirme, düzenleme, duraylılığı sağlama, düzeltme, üst toprağı serme, tohum ekme, fidan dikme, arazi yapısı uygun yerlerde rekreasyon alanları oluşturma, bitkilendirme, ağaçlandırma, kimyasal ve fiziksel iyileştirme kapsamında yapılan çalışmalar.

Rehabilitasyon bedeli hesabı: Rehabilitasyon çalışmalarının giderlerinde kullanılmak üzere; I. Grup (a) bendi madenlerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı veya il özel idaresi adına, diğer maden grup ve bentlerinde Genel Müdürlük adına kamu bankaları nezdinde açılan, ruhsat sahiplerine ait teminatların bulunduğu özel hesap.

Tahsil dairesi: Bu Kanuna göre 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamında takibi gereken alacaklardan I. Grup (a) bendi madenlere ilişkin olanlar için yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı veya il özel idaresinin ilgili tahsil birimi, diğer grup ve bentlere dâhil madenlere ilişkin olanlar için ilgili vergi dairesi.”

MADDE 3- 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü, yedinci ve on birinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Özel çevre koruma bölgeleri, 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa göre korunan alanlar, sulak alanlar, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları, ormanlar, 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununa göre ilan edilen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, turizm merkezleri, 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununa göre korunması gerekli alanlar, 1 inci derece askeri yasak bölgeler, 1/5000 ölçekli imar planı onaylanmış alanlar, 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında kalan sit alanları ile madencilik amacı dışında tahsis edilen ve Genel Müdürlük tarafından uygun görüş verilen elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgeleri, petrol, doğalgaz ve jeotermal boru hatları gibi yatırım alanlarına ait koordinatlar ilgili kurumlar tarafından Genel Müdürlüğe bildirilir.

Ormanlar hariç ikinci fıkra kapsamında bildirilen alanlarda ruhsat düzenlenmeden önce Genel Müdürlük, ilgili kuruma proje hakkında görüşünü sorarak izin talebinde bulunur. İlgili kurum değerlendirmelerini tamamlayarak üç ay içinde izin talebine cevap verir. Bu süre içerisinde cevap verilmemesi durumunda ilgili kuruma Genel Müdürlükçe bir ay ilave süre verilir. Bu süre sonunda da karar bildirilmezse, izin verilmiş sayılır. Verilen izin, işletme ruhsatına geçiş veya temdit değerlendirmelerinde o alanda devam eder. Ancak idarenin projede veya rehabilitasyon projesinde değişiklik talep etmesi mümkündür.

Devlet ormanları içinde maden aranması ve işletilmesi ile madencilik faaliyeti için zorunlu; tesis, yol, enerji, su, haberleşme ve altyapı tesislerine 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre Genel Müdürlüğün talebi üzerine üç ay içinde yirmi dört ay süreyle bedelsiz izin verilir. Genel Müdürlükçe talep edilmesi halinde izin süresi on iki ay uzatılır. Genel Müdürlükçe alınan bedelsiz izne ilişkin taahhüt senedi Orman Genel Müdürlüğüne verilir. Ancak verilen bedelsiz iznin işletilmesi, gerçek ve tüzel kişilere devredilmesi veya işlettirilmesi halinde alınması gereken bedeller Orman Genel Müdürlüğünün özel bütçe hesabına yatırılarak, bedelli taahhüt senedi en geç bir ay içerisinde Orman Genel Müdürlüğüne verilir. Bu fıkranın yürürlüğe girmesinden önce verilen izinler ruhsat süresince devam eder ve altı ay içerisinde Genel Müdürlüğe devredilir. Arama faaliyeti için izin verilen alanlarda mücbir sebepler ve kısıtlayıcı yasal hükümler hariç işletme faaliyetine de izin verilir. İzin süreçlerinde mevzuatı gereği alınması gereken kurum görüşleri, çevresel etki değerlendirmesi belgesi gibi belgeler Genel Müdürlükçe alınır. Orman Genel Müdürlüğü tarafından verilen izin, çevresel etki değerlendirmesi yönünden uygun görüş olarak kabul edilir.

Ruhsat düzenlendikten sonra alan, izne tâbi hâle gelse dahi madencilik faaliyetlerine devam edilir. Ancak ruhsat sahasında kültür varlığının tespiti hâlinde madencilik faaliyetlerine devam edilebilmesi için Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşü aranır. Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüş vermemesi durumunda Genel Müdürlük tarafından hesaplanan yatırım giderleri tutarındaki tazminat, lehine kısıtlama kararı verilen idarenin bütçesinden ruhsat sahibine ödenir.

Çevresel etki değerlendirmesi işlemleri Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından yürütülür. Çevresel etki değerlendirmesi sürecinde ilgili kurumlar görüşlerini en geç üç ay içinde verir. Kurumların ilave süre talep etmeleri halinde en fazla bir ay ek süre verilir. Tüm değerlendirmelerini tamamlayarak bu süreler içinde görüş bildirmeyen kurumun görüşü olumlu kabul edilir. İzin vermiş kurumlar çevresel etki değerlendirmesi sürecinde olumsuz görüş veremez. Çevresel etki değerlendirmesi olumlu kararı alınan madencilik faaliyetleri için, ilgili kurum tarafından varsa mali yükümlülükler alınarak en geç bir ay içinde diğer işlemler tamamlanır.”

“Üçüncü veya dördüncü fıkra uyarınca ilgili kurum tarafından IV. Grup ile stratejik veya kritik madenlere izin verilmeyen hâllerde; sahanın rezerv potansiyeli, yeri, cinsi ve ekonomiye katkısı gibi hususlar dikkate alınarak Bakanlıkça yapılacak başvuru üzerine izin hakkında nihai karar, üstün kamu yararı çerçevesinde Kurul tarafından verilir. Kurul, madencilik faaliyeti lehine karar verirse ilgili kurum bir ay içinde izin kararını Genel Müdürlüğe gönderir ve ruhsat düzenlenir.”

MADDE 4- 3213 sayılı Kanunun mülga 8 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Stratejik veya kritik madenler:

MADDE 8- Arz kesintisi veya yüksek fiyat artışı hâlinde ciddi ekonomik sorunlar veya güvenlik zafiyeti doğabilecek, sanayi üretiminin temel girdilerinden olan ve yüksek arz riski taşıyan madenler, kritik maden olarak kabul edilir.

Ulusal güvenlik ve ekonomik refah için yüksek öneme sahip olan ve iç veya dış etkenler nedeniyle arzı kısıtlanabilecek madenler, stratejik maden olarak kabul edilir.

Stratejik veya kritik madenler Millî Savunma Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı ile ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşleri alınarak Bakanlık tarafından tespit edilir.

Stratejik veya kritik madenlere ilişkin madencilik faaliyetleri için 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümleri doğrultusunda acele kamulaştırma yapılabilir.

Bir önceki yıldaki üretim miktarının yüzde onunu geçmemek kaydıyla stratejik veya kritik madenlerin belirli bir oran veya miktarda ruhsat sahiplerince stoklanmasına Cumhurbaşkanınca karar verilebilir.”

MADDE 5- 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin başlığı “Ruhsat bedeli, rehabilitasyon bedeli, cezalar ve diğer yaptırımlar:” şeklinde, birinci fıkrasında yer alan “Ruhsat bedellerinin tamamının” ibaresi “Ruhsat ve rehabilitasyon bedellerinin tamamının” şeklinde, “hesaba yatırılır” ibaresi “hesaba, rehabilitasyon bedelleri rehabilitasyon bedeli hesabına yatırılır” şeklinde, “%50’si” ibaresi “%70’i” şeklinde, “Ruhsat bedelinin tamamının” ibaresi “Ruhsat ve rehabilitasyon bedelinin tamamının” şeklinde, “artırılarak ruhsat bedeli olarak yatırılması” ibaresi “artırılarak yatırılması” şeklinde, “Ruhsat bedellerinin yatırılması” ibaresi “Ruhsat ve rehabilitasyon bedellerinin yatırılması” şeklinde, fıkranın yedinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, yedinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, mevcut son cümlesi yürürlükten kaldırılmış, ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut beşinci fıkrasında yer alan “çevre ile uyum teminatı” ibaresi “rehabilitasyon bedeli” şeklinde değiştirilmiştir.

“İptal edilen ruhsatlar için ocak ayının sonuna kadar ödenmesi gereken ruhsat ve rehabilitasyon bedelinin ödenmeyen kısmı ruhsatı iptal eden idarelerce 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.”

“Genel Müdürlükçe iptal edilen ruhsatlara dair ruhsat ve rehabilitasyon bedellerinin takibini ilgili tahsil daireleri yapar.”

“Rehabilitasyon bedeli, işletme ruhsat bedeli kadardır. Tahsil edilen bedeller vadeli hesapta nemalandırılır. Rehabilitasyon bedeli ve nema geliri; sadece rehabilitasyon için kullanılır, haczedilemez, rehnedilemez, temlik edilemez. Nemalandırmaya ilişkin diğer hususlar Bakanlık tarafından yönetmelikle belirlenir.

Rehabilitasyon yükümlülüğü kalmayan ruhsat sahiplerine ödedikleri rehabilitasyon bedelinin kullanılmayan kısmı iade edilir.

Madencilik faaliyeti yürütülen alanların rehabilitasyonunun sağlanması amacıyla Genel Müdürlükçe belirlenen yükümlülükler yerine getirilinceye kadar Genel Müdürlük tarafından üretim faaliyeti durdurulabilir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına ait olmayan hammadde üretim izinlerine, aynı gruptaki ruhsatların rehabilitasyon yükümlülüklerine ilişkin hükümler uygulanır.

Kamu kurum ve kuruluşları uhdesindeki hammadde üretim izni sahalarının rehabilitasyonu, bu kamu kurum ve kuruluşlarının yükümlülüğündedir. Rehabilitasyon uygulamaları, izin sahibi kamu kurum ve kuruluşlarının bütçesinde bu amaçla ayrılan ödenekten karşılanır. Rehabilitasyon, ayrılan bu kaynağın Tarım ve Orman Bakanlığına aktarılması suretiyle Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından da gerçekleştirilebilir. Rehabilitasyon yükümlülüğünü ihlal eden kamu kurum ve kuruluşlarına, eksiklikleri gidermesi için bir ay süre verilir. Bu sürede de eksiklik giderilmezse faaliyet durdurulur.

Kanunun rehabilitasyon çalışmalarına ilişkin Genel Müdürlüğe verdiği görev ve yetkiler; I. Grup (a) bendi madenlerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı veya il özel idaresi tarafından kullanılır.”

MADDE 6- 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (e) bendinde yer alan “krom,” ibaresi madde metninden çıkarılmış, beşinci fıkrasında yer alan “ruhsat bedeli” ibaresi “ruhsat bedelinin yüzde elli fazlası” şeklinde değiştirilmiş, on yedinci fıkrasının beşinci cümlesinde yer alan “ile aynı grupta bulunan işletme ruhsatlarından alınan ruhsat bedelinin %30’u oranında çevre ile uyum planı çalışmalarını temin etmek üzere her yıl ocak ayının sonuna kadar teminat” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve altıncı cümlesinde yer alan “Devlet hakkı ve teminatın” ibaresi “Devlet hakkının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 3213 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “İhale yolu” ibaresi “Ruhsat müracaatlarının hak sağlamasını veya ihale yolu” şeklinde değiştirilmiş, “projesinin verilmesi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, proje için gerekli toplam yatırım tutarının yüzde beşi kadar yatırım teminatı sunulması” ibaresi eklenmiş, fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve on ikinci fıkrasında yer alan “Aynı grup ruhsatlar” ibaresi “IV. Grup ruhsatların alt bentleri hariç aynı grup ruhsatlar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 8- 3213 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci, ikinci, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Arama ruhsatının düzenlenmesinden sonraki ilk bir yıl ön arama dönemidir. Ön arama dönemini takip eden genel arama dönemi; IV. Grup madenlerde iki yıl, diğer grup madenlerde bir yıldır.

Genel arama dönemi yükümlülükleri yerine getirilen arama ruhsatı, IV. Grup madenlerde dört yıl detay arama dönemine hak sağlar. IV. Grup madenlerde detay arama döneminin, diğer madenlerde genel arama döneminin sonuna kadar üç boyutu ve miktarıyla rezerv belirlenmiş olarak işletme ruhsat talebinde bulunulmaması hâlinde ruhsat iptal edilir.”

“Ön, genel ve detay arama faaliyet raporlarının ilgili dönemin sonuna kadar Genel Müdürlüğe verilmesi zorunludur. Faaliyet raporlarının süresinde verilmemesi veya yönetmelikte belirlenen asgari faaliyetlerin yapılmaması hâlinde ilgili dönemin sonunda, raporlara ilişkin eksikliklerin Genel Müdürlük tarafından verilecek bir aylık sürede tamamlanmaması hâlinde ise verilen sürenin sonunda teminat irat kaydedilerek arama ruhsatı iptal edilir.

Asgari faaliyetler yapılmış olmakla birlikte arama faaliyetlerinin projeye uygun yürütülmediğinin tespiti hâlinde yıllık gerçekleşmeyen yatırıma karşılık gelen teminat miktarı irat kaydedilir. Teminatın, yatırımın gerçekleşen kısmına karşılık gelen miktarı talebi hâlinde ruhsat sahibine iade edilir. Yatırım programının iki yıl üst üste yüzde ellinin altında gerçekleştirilmesi durumunda verilen teminat irat kaydedilir ve ruhsat iptal edilir. Arama faaliyetleri sonucunda işletilebilir rezerv bulunmadığının Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre raporlanması ve talep edilmesi hâlinde arama ruhsat bedelleri ile ihale bedeli ruhsat sahibine iade edilir.”

MADDE 9- 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “arama ruhsat süresi sonuna kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere “işletme ruhsat bedeli, rehabilitasyon bedeli ve” ibaresi eklenmiş, “ve işletme ruhsat bedeli” ibaresi ile ikinci fıkrasında yer alan “çevre ile uyum teminatı” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasına “tamamlanmaması” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yönetmelikle belirlenen asgari üretim faaliyetlerinin yerine getirilmemesi” ibaresi eklenmiş, on birinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri ile on ikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış, on birinci fıkrasının mevcut üçüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, on üçüncü fıkrasında yer alan “madde ile 13 üncü madde” ibaresi “Kanun” şeklinde, “çevreyle uyum bedeli” ibaresi “rehabilitasyon bedeli” şeklinde değiştirilmiştir.

“Bu iznin verildiği tarihten itibaren Devlet hakkı alınır.”

MADDE 10- 3213 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“I. Grup, II. Grup (a) ve (c) bendi, III. Grup ve V. Grup maden ruhsatları ihale ile verilir.”

“Sahayla ilgili konum, rezerv ve geçmiş bilgiler doğrultusunda Genel Müdürlük tarafından gerekliliği ortaya konulan hâllerde II. Grup (b) bendi ve IV. Grup maden ruhsatları da ihale ile verilir.”

MADDE 11- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde ve ekli haritalar ile listeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 45- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ruhsat sahibi veya rödövensçi olan gerçek veya tüzel kişiler tarafından ülkenin elektrik ihtiyacını karşılamak üzere yürütülen madencilik faaliyetlerinin tapuda zeytinlik olarak kayıtlı veya fiili olarak üzerinde zeytinlik bulunan bu Kanuna ekli Harita ve Koordinat Listesi sınırları içinde alanlara denk gelmesi ve faaliyetlerin başka alanlarda yürütülmesinin mümkün olmaması durumunda, madencilik faaliyeti yürütülecek kısımdaki zeytin ağaçlarının maden sahalarının bulunduğu ilçe ve il sınırlarına öncelik vermek suretiyle taşınmasına, sahada madencilik faaliyetleri yürütülmesine ve bu faaliyetlere ilişkin geçici tesisler inşa edilmesine kamu yararı dikkate alınarak Bakanlıkça izin verilebilir.

Zeytin ağaçlarının taşınmasından kaynaklanan tüm masraf ve taleplerden madencilik faaliyeti yürütmesi yönünde lehine karar verilen kişi sorumludur. Zeytin ağaçlarının taşınmasının mümkün olmadığı durumlarda ise ilgili sahada madencilik faaliyetleri yürütülmesine ve bu faaliyetlere ilişkin geçici tesisler inşa edilmesine kamu yararı dikkate

alınarak Bakanlıkça izin verilebilmesi için, iznin öncesinde aralarında biyolog ve ziraat mühendisinin de bulunduğu uzman kişilerden alınan görüşler doğrultusunda Bakanlıkça belirlenecek alanda dikim normlarına uygun, faaliyet yürütülecek alan ile eşdeğer büyüklükte izin verilecek maden sahalarının bulunduğu ilçe ve il sınırlarına öncelik verilmek suretiyle zeytin sahası tesis edilmesi zorunludur.

Bu fıkra kapsamında zeytinlik olarak kayıtlı alanlar veya fiili olarak üzerinde zeytinlik bulunan alanlarda madencilik faaliyeti yürütülen her yıl için, bu sahaların rehabilitasyon çalışmalarını temin etmek üzere ruhsat sahibinden işletme ruhsat bedeli kadar ayrıca tahsilat yapılır. Bu sahalar madencilik faaliyetlerinin öncesinde sahada bulunan zeytin ağacı sayısı ile aynı sayıda zeytin ağacı dikilerek rehabilite edilir. Zeytin ağaçlarının taşınması ile zeytin sahası tesis edilmesine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Bu madde kapsamında, yeni tesis edilecek zeytin bahçeleri ile taşınacak zeytin ağaçları için Hazine taşınmazlarına ihtiyaç duyulması halinde, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca uygun görülenler, zeytinliği kamulaştırılan taşınmaz maliklerinden talep edenlere rayiç bedel üzerinden on yıl süreyle doğrudan kiraya verilebilir.”

MADDE 12- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 46- 13 üncü madde gereği çevre ile uyum teminatı, teminat mektubu olarak verilmiş olan ruhsatlarda, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren herhangi bir bildirim yapılmaksızın bir yıl içerisinde teminat mektuplarındaki kayıtlı tutar kadar bedelin rehabilitasyon bedeli hesabına nakden yatırılması zorunludur. Aksi takdirde teminat mektupları nakde çevrilerek rehabilitasyon bedeli hesabına aktarılır. Karşılığı nakden ödenen ruhsatlara ait teminat mektupları ruhsat sahiplerine iade edilir.

Çevre ile uyum teminatı ödenmeyen ruhsatlara ilişkin talepler, teminatlar nakden yatırılana kadar değerlendirilmeye alınmaz.

Bu maddenin yürürlük tarihinden önce tahsil edilen ve bu madde kapsamında tahsil edilecek çevre ile uyum bedeli ve nakdi çevre ile uyum teminatları rehabilitasyon bedeli hesabına aktarılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yürürlükte olan ruhsatların çevre ile uyum ve ruhsat bedellerinin hesaplanmasında ve tahsilinde, bu maddenin yürürlük tarihinden önceki ilgili hükümler 1/1/2026 tarihine kadar uygulanmaya devam olunur.”

MADDE 13- 3213 sayılı Kanunun eki (2) sayılı tabloda yer alan “ $IRB = [TBi + (Hb \times A)] \times [1 + (RS/100 \times (K + RS/100))]$ ” ibaresinden sonra gelmek üzere “ $\times [0,7]$ ” ibaresi eklenmiş ve (3) sayılı tablo aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) SAYILI TABLO

Devlet Hakkı Oranı (%)	ALTIN S/oz	GÜMÜŞ S/oz	PLATİN S/oz	BAKIR S/t	KURŞUN S/t	ÇİNKO S/t	ALÜMİNYUM S/t	URANYUM OKSİT S/lb
1	<800	<10	<500	<5000	<1000	<1000	<1000	<20

2	801-900	11-12	501-600	5001-5300	1001-1175	1001-1250	1001-1150	21-30
3	901-1000	13-14	601-700	5301-5600	1176-1350	1251-1500	1151-1300	31-40
4	1001-1100	15-16	701-800	5601-5900	1351-1525	1501-1750	1301-1450	41-50
5	1101-1200	17-18	801-900	5901-6200	1526-1700	1751-2000	1451-1600	51-60
6	1201-1300	19-20	901-1000	6201-6500	1701-1875	2001-2250	1601-1750	61-70
7	1301-1400	21-22	1001-1100	6501-6800	1876-2050	2251-2500	1751-1900	71-80
8	1401-1500	23-24	1101-1200	6801-7100	2051-2225	2501-2750	1901-2050	81-90
9	1501-1600	25-26	1201-1300	7101-7400	2226-2400	2751-3000	2051-2200	91-100
10	1601-1700	27-28	1301-1400	7401-7700	2401-2575	3001-3250	2201-2350	101-110
11	1701-1800	29-30	1401-1500	7701-8000	2576-2750	3251-3500	2351-2500	111-120
12	1801-1900	31-32	1501-1600	8001-8300	2751-2925	3501-3750	2501-2650	121-130
13	1901-2000	33-34	1601-1700	8301-8600	2926-3100	3751-4000	2651-2800	131-140
14	2001-2100	35-36	1701-1800	8601-8900	3101-3275	4001-4250	2801-2950	141-150
15	2101-2400	37-39	1801-2100	8901-9800	3276-3800	4251-5000	2951-3400	151-180
16	2401-2700	40-42	2101-2400	9801-10700	3801-4325	5001-5750	3401-3850	181-210
17	2701-3000	43-45	2401-2700	10701-11600	4326-4850	5751-6500	3851-4300	211-240
18	3001-3300	46-48	2701-3000	11601-12500	4851-5375	6501-7250	4301-4750	241-270
19	3301-3600	49-51	3001-3300	12501-13400	5376-5900	7251-8000	4751-5200	271-300
20	3601-3900	52-54	3301-3600	13401-14300	5901-6425	8001-8750	5201-5650	301-330
21	3901-4200	55-57	3601-3900	14301-15200	6426-6950	8751-9500	5651-6100	331-360
22	4201-4500	58-60	3901-4200	15201-16100	6951-7475	9501-10250	6101-6550	361-390
23	4501-4800	61-63	4201-4500	16101-17000	7476-8000	10251-11000	6551-7000	391-420

24	4801-5100	64-66	4501-4800	17001-17900	8001-8525	11001-11750	7001-7450	421-450
25	≥5101	≥67	≥4801	≥17901	≥8526	≥11751	≥7451	≥451

”

MADDE 14- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “(a), (f), (g), (ğ) ve (h)” ibaresi “(a), (f), (g), (ğ), (h) ve (k)” şeklinde değiştirilmiştir.

“k) 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun kapsamında ilan edilen yenilenebilir enerji kaynak alanları için ihtiyaç duyulan,”

MADDE 15- 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 8 inci maddesinin başlığı “Arazi ihtiyacına ve diğer izin süreçlerine ilişkin uygulamalar” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “31/12/2025” ibaresi “31/12/2030” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Orman vasıflı taşınmazlarda rüzgâr veya güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesislerinin kurulabilmesine ilişkin izin süreci aşağıdaki esaslar dahilinde yürütülür:

a) Önlisans belgesine istinaden, süre uzatımları dahil olmak üzere, önlisans süresi kadar izin verilebilir. Üretim lisansı aşamasına geçilememesi halinde bu izin önlisans süresi sonunda resen sona erer. Üretim lisansı aşamasına geçildiğinin EPDK tarafından ilgili idareye bildirilmesi durumunda, önlisansa dayalı izin, üretim lisansı süresi sonuna kadar uzatılır.

b) Proje ve etüt aşamasındaki ölçüm ve sondaj faaliyetleri için, ilgili projenin önlisans veya üretim lisansı almış olması şartı aranmaksızın izin verilebilir. Ancak, (a) bendi kapsamında izin verilen bir saha içerisinde, izne konu projeye yönelik yapılan ölçüm ve sondaj faaliyetleri için ayrıca izin aranmaz.

c) İzin başvuruları, başvuru tarihinden itibaren azami altmış gün içerisinde sonuçlandırılır.

Rüzgâr veya güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesislerine ilişkin proje tanıtım dosyası veya çevresel etki değerlendirmesi raporu hazırlanması süreçlerinde, rüzgâr projelerinin ana kuş göç yolları üzerinde, güneş projelerinin ise ana kuş göç yolları üzerindeki darboğazlarda olması halinde ornitolojik gözlem yapılması zorunludur. Diğer alanlardaki rüzgâr ve güneş projeleri için ornitolojik gözlem yapılması gerekmez; ancak bu projeler için yatırımcı bu hususta ilgili idare tarafından talep edilen tedbirleri almakla yükümlüdür.”

MADDE 16- 5346 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“İmar ve ruhsat işlemleri

EK MADDE 1- 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 4 üncü maddesi hükmü saklı kalmak kaydıyla, önlisans veya üretim lisansı bulunan rüzgâr veya güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesislerinin imar planları, parselasyon planları ve bunların değişiklikleri Bakanlıkça da onaylanabilir. Bakanlık tarafından onaylanan imar planları ve parselasyon

planları, onay tarihi itibarıyla yürürlüğe girer. Onaylı planlar, Bakanlık internet sitesinde on beş gün süre ile ilan edilir, itiraz olmaması halinde ilan süresinin sonunda kesinleşir.

Önlisans veya üretim lisansı bulunan rüzgâr veya güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesislerinde yer alan yapı ve müştemilata ilişkin yapı ruhsatı, yapı kullanma izin belgesi ve iş yeri açma ve çalışma ruhsatı Bakanlıkça da düzenlenebilir.

Birinci fıkra kapsamında imar planları Bakanlıkça onaylanan tesislerde ruhsatsız olarak yapımına başlanıldığı tespit edilen yapılar ile ikinci fıkra kapsamında yapı ruhsatı Bakanlıkça düzenlenen yapılardan ruhsata aykırılığı tespit edilenler için 3194 sayılı Kanunun 32 nci ve 42 nci maddeleri çerçevesinde yapılacak işlemler Bakanlıkça tesis edilir. Yapılara ilişkin yıkım kararı alınması hâlinde, Bakanlığın bildirimi üzerine, ilgisine göre büyükşehir belediyesi, belediye veya il özel idaresi tarafından yıkım işlemi gerçekleştirilir.

Önlisans veya üretim lisansı bulunan yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim tesislerine ilişkin yapı ruhsatı başvurularında, acele kamulaştırma kararına istinaden mahkemece verilen taşınmaza el koyma kararı ruhsat alma şartları içerisinde değerlendirilecek belge sayılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 17- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun geçici 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “31/12/2020” ibaresi “31/12/2030” şeklinde ve “on yıl” ibaresi “on beş yıl” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 33- (1) Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı önlisans veya üretim lisansı bulunan üretim tesisleri için gerekli olan özel mülkiyete konu taşınmazların temini amacıyla Kurul tarafından 31/12/2030 tarihine kadar 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 27 nci maddesi kapsamında acele kamulaştırma kararı alınabilir. Bu süre Cumhurbaşkanı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süreyle uzatılabilir.”

MADDE 19- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 34- (1) Yapı ruhsatı ve/veya yapı kullanma izin belgesi olmadan tesis edilerek 31/12/2024 tarihinden önce kısmen veya tamamen işletmeye girmiş olan lisanslı elektrik üretim tesisleri ve bunların zorunlu altyapı unsurları için, imar planlarına işlenmiş bulunmak ve üretim lisansı sahibi tüzel kişilerce bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde müracaat edilmek şartıyla; statik bakımdan uygun olduğuna dair inşaat mühendislerince hazırlanacak rapor ve fenni mesuliyetin ilgili mühendislerce üstlenildiğine dair belge sunulması durumunda Bakanlıkça bedeli mukabilinde Üretim Tesis Uygunluk Belgesi düzenlenir.

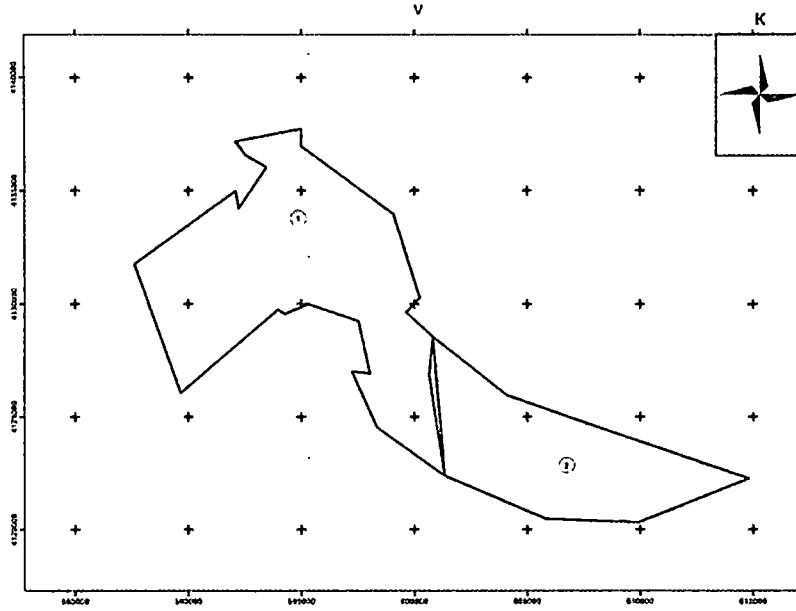
(2) Üretim Tesis Uygunluk Belgesi, elektrik üretim tesisi ve elektrik üretiminin zorunlu altyapı unsurları kapsamındaki tüm yapılar için tek bir belge olarak düzenlenir ve iş yeri açma ve çalışma ruhsatı yerine de geçer.

(3) Üretim Tesis Uygunluk Belgesi bedeli olarak, ilgili tesis türü için Kurum tarafından belirlenen güncel birim yatırım tutarı ile hesaplanan toplam yatırım tutarının binde 1’i genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Bakanlıkça tahsil edilir.

(4) Birinci fıkra kapsamındaki elektrik üretim tesisleri için bu maddenin yürürlük tarihinden önce 3194 sayılı İmar Kanununun 32 nci ve 42 nci maddeleri uyarınca alınmış idari yaptırım kararları, yıkım kararları ve idari para cezaları uygulanmaz. Yapılmış itirazlar veya açılmış davalar hakkında resen karar verilmesine yer olmadığına karar verilir, yargılama ve takip giderleri taraflar üzerinde bırakılır ve vekâlet ücretine hükmedilmez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş olan tutarlar iade edilmez.”

MADDE 20- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

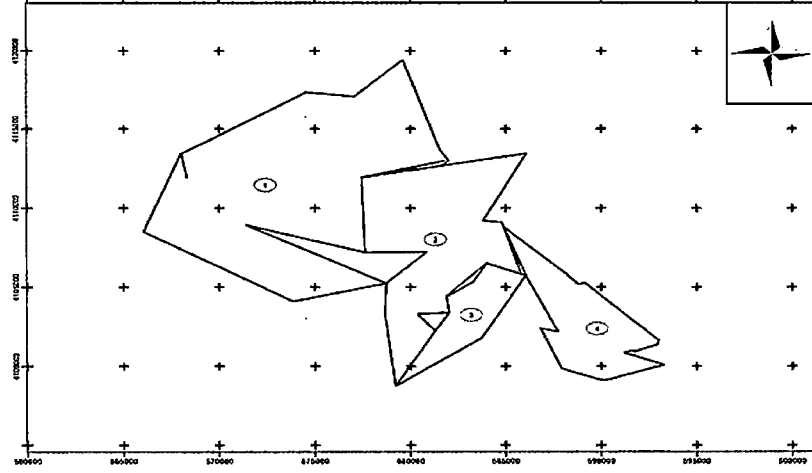
MADDE 21- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

KOORDİNAT LİSTESİ (ED50,6 DERECE)

Poligon No	Nokta No	Pafta	Y	X
1	1	N20A4	595000	4136950
1	2	N20A4	599080	4133950
1	3	N20A3	600240	4130280
1	4	N20A4	599640	4129630
1	5	N20A3	600820	4128550
1	6	N20A3	600660	4126860
1	7	N20D2	601350	4122380
1	8	N20A4	598350	4124525
1	9	N20A4	597240	4127000
1	10	N20A4	598040	4126930
1	11	N20A4	597525	4129240
1	12	N20A4	595300	4130000
1	13	N20A4	594275	4129560
1	14	N20A4	593960	4129740
1	15	N20A4	589670	4126060
1	16	N19B3	587620	4131770
1	17	N20A4	592100	4134980
1	18	N20A4	592230	4134210
1	19	N20A4	593458	4136025
1	20	N20A4	592539	4136549
1	21	N20A4	592415	4136714
1	22	N20A4	592357	4136789

1	23	N20A4	592308	4136898
1	24	N20A4	592321	4136899
1	25	N20A4	592320	4136912
1	26	N20A4	592268	4136907
1	27	N20A4	592250	4136930
1	28	N20A4	592246	4136965
1	29	N20A4	592223	4136965
1	30	N20A1	592154	4137055
1	31	N20A1	592153	4137074
1	32	N20A1	592190	4137076
1	33	N20A1	592190	4137096
1	34	N20A1	592131	4137094
1	35	N20A1	592123	4137096
1	36	N20A1	592070	4137165
1	37	N20A1	595000	4137721
2	1	N20A3	600820	4128550
2	2	N20A3	604110	4125960
2	3	N20A3	608625	4124380
2	4	N20C1	614820	4122260
2	5	N20D2	609950	4120320
2	6	N20D2	605825	4120475
2	7	N20D2	601350	4122380

KOORDİNAT LİSTESİ (ED50,6 DERECE)

Poligon No	Nokta No	Pafta	Y	X
1	1	N19C3	578730	4105230
1	2	N19C4	573850	4104100
1	3	N19D3	566040	4108500
1	4	N19C1	568000	4113440
1	5	N19C1	568319	4111904
1	6	N19C1	568320	4111904
1	7	N19C1	568025	4113430
1	8	N19C1	574449	4117245
1	9	N19C1	574510	4117320
1	10	N19C1	577060	4117030
1	11	N19C2	579600	4119400
1	12	N19C2	581544	4113684
1	13	N19C2	582000	4113000
1	14	N19C2	581674	4112674
1	15	N19C2	578245	4112072
1	16	N19C2	581785	4112975
1	17	N19C2	580950	4112774
1	18	N19C1	577440	4111930
1	19	N19C4	577630	4107190
1	20	N19C4	571400	4108920
1	21	N19C3	578730	4105230
2	1	N19C2	581674	4112674
2	2	N19C2	586075	4113450
2	3	N19C3	583820	4109210

2	4	N19C3	584800	4109080
2	5	N19C3	585816	4105813
2	6	N19C3	583990	4106500
2	7	N19C3	581880	4104400
2	8	N19C3	582040	4103400
2	9	N19C3	580375	4103300
2	10	N19C3	581300	4102230
2	11	N19C3	579225	4098750
2	12	N19C3	578675	4103225
2	13	N19C3	578730	4105230
2	14	N19C3	580850	4107200
2	15	N19C4	577630	4107190
2	16	N19C1	577440	4111930
2	17	N19C2	578245	4112072
2	18	N19C2	581674	4112674
3	1	N19C3	583990	4106500
3	2	N19C3	585816	4105813
3	3	N19C3	586050	4105725
3	4	N19C3	583750	4101800
3	5	N19C3	579225	4098750
3	6	N19C3	581300	4102230
3	7	N19C3	582040	4103400
3	8	N19C3	581880	4104400
3	9	N19C3	582250	4104625
3	10	N19C3	583300	4105325
4	1	N19C3	586050	4105725
4	2	N19C3	584900	4108790
4	3	N19C3	588240	4105760
4	4	N19C3	588225	4105750
4	5	N19C3	588800	4105175
4	6	N20D4	589170	4105250
4	7	N20D4	593005	4101640
4	8	N20D4	592940	4101370
4	9	N20D4	591750	4100925
4	10	N20D4	591655	4101003
4	11	N20D4	591213	4100864
4	12	N20D4	593290	4100080
4	13	N20D4	590130	4099080
4	14	N19C3	587940	4099840
4	15	N19C3	586830	4102390

4	16	N19C3	587730	4102170
4	17	N19C3	587741	4102200